

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 528

Vineri 21 august 1959

12 pagini 25 bani

CINCISPREZECE ani de viață nouă

Trăiască 23 August

ziua eliberării Romîniei de sub
jugul fascist, cea mai mare sărbă-
toare națională a poporului romîn!

23 August, cea mai mare sărbătoare națională a poporului
romîn...

Înzestrată cu slove de foc în cartea zbuciumatei istorii a
poporului nostru, ziua de 23 August a descătușat România din
lanțul tiraniei fasciste, punînd în țara noastră temelii noulor
rînduiri sociale. De această dată memorabilă din viața po-
porului muncitor se leagă victoria insurecției armate înfrun-
tuită acum 15 ani sub conducerea înțeleaptă a Partidului Co-
munist Român, prin acțiunea coordonată a forțelor patriotice
populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din
armată, în condițiile loviturilor nimicitoare date armatelor fas-
ciste de către armata sovietică eliberatoare.

Victoria insurecției armate a constituit începutul revoluției
populare din țara noastră, uriașă mișcare de mase desfășu-
rată sub conducerea partidului pentru instaurarea regimului
de democrație populară. Avîntate în revoluție, masele munci-
toare, în frunte cu comuniștii, au slăbit aparatul de stat
burghezo-moșieresc, au creat organe noi, democratice ale pu-
terii, făcînd statul democrat-popular, scut al libertăților po-
porului muncitor.

Revoluția populară a zmis din mîinile exploataților prin-
cipalele mijloace de producție, a zdrobit monarhia și
a înstaurat Republica Populară, patria celor ce muncesc.
Conduse de partid, masele muncitoare de la orașe și sate au
pus bazele orînduirii noi, lipsite de orice exploatare, în care
bunurile materiale și spirituale aparțin celor ce muncesc.

În anii de după eliberare, forța creatoare a maselor popu-
lare a găsit condiții prielnice pentru a se afirma în toată
amplora. Ca urmare, în numai 15 ani liberi, oamenii muncii,
conduși de partid, au dobîndit succese pe care regimul bur-
ghezo-moșieresc nu le-a putut obține niciodată. Holări-
te să ștergă urmele întinse ale trecutului, masele munci-
toare au reușit, prin muncă și abnegație, să transforme Ro-
mânia într-o țară economică înaintată, „eminamente agrar-
ă”, vestită în lume pentru procentul mare de analfabeți — în-
tr-o țară cu o industrie și agricultură înfloritoare, în sa-
le și orașele careia a pătruns adînc cultura. Ignoranța și
neștiința de carte au fost alungate pentru totdeauna. Au fost
create ramuri industriale noi, s-au construit noi și puternice
unități industriale, ca de pildă uzina de rulmenți de la Birlad,
marele laminor de la Roman, oțelăria Siemens-Martin din Hu-
nedoara, raînăria de la Borzești și Dărmănești și multe al-
tele. Tînăra noastră industrie socialistă este cunoscută și
peste hotare, căci R. P. Romîna exportă mașini și utilaje fa-
bricate în uzinele proprii, produse pe care altădată le cum-
păra din străinătate. În numeroase părți ale țării se ridică noi
fabrici moderne, pe hăria țării apar ca din pămînt orașe noi.
Regiuni întregi altădată înapoiate din punct de vedere econo-
mic, cum au fost Oltenia sau Moldova, sînt astăzi în plină dez-
voltare industrială.

În agricultură sectorul socialist se lărgesc neîncetat, ajun-
gînd să cuprindă în prezent peste 67 la sută din suprafața
arabilă a țării și aproape 2.500.000 de familii de țărani munci-
tori. Partidul și guvernul sprijină cu consecvență dezvoltarea
agriculturii noastre spre care au orientat însemnate investiții,
necesare creării unei solide baze tehnico-materiale. Convingin-
du-se pe baza faptelor de avantajele muncii în comun, țărani
muncitori părăsesc cu încredere în gospodăria colectivă, înfrun-
tînd că numai aceasta le poate aduce fericirea și bunăstarea.

În anii de după eliberare s-a dezvoltat și a căpătat un
continuu nou și viața culturală din țara noastră. Funcționează
39.000 de biblioteci publice, care în anul 1958 au avut în
mii locuri și jumătate de cititori. La 33.000.000 de exemplare
s-a ridicat tirajul total al cărților editate în anul trecut. În
un mii zece ani au apărut peste 450.000.000 exemplare de cărți.
La sate s-a creat o rețea de 1.300 cinematografe. În mii de că-
mine culturale întinse în anii aceștia își desfășoară activi-
tăți artistice nenumărate echipe de dansuri, formații instu-
mentale, corale, brigăzi de agitație etc. Sînt doar cîteva date
care vorbesc despre largă răspîndire a culturii în R. P. Ro-
mîna despre roadele revoluției culturale în țara care altă-
dată se situa printre primele în lume prin procentul impres-
ionant de analfabeți.

O atenție deosebită acordă partidul și statul nostru învă-
țămîntului — important element al culturii. Școala a căpătat
un conținut nou și o mare dezvoltare mai ales în anii de
după reforma învățămîntului. Porțile școlilor de toate gradele
au fost larg deschise copiilor oamenilor muncii. În prezent,
peste 2.500.000 de elevi și studenți, în cea mai mare parte
fii de muncitori și țărani muncitori, învață în școli și în insti-
tute de învățămînt superior. Constrîindu-se localuri noi, cre-
îndu-se noi unități școlare încadrate cu personalul didactic
necesar, s-a putut realiza obligativitatea învățămîntului ele-
mentar de 4 ani. Se înfruntă cu succes generalizarea în-
vătămîntului de 7 ani. Faptul că în anul acesta 85% din ab-
sovenții clasei a IV-a au urmat în clasa a V-a confirmă acest
lucru. În țara noastră este de neconcepul ca un copil de
vîrstă școlară să nu învețe carte, să nu meargă la școală.

(Conținut în pag. 2)

CONST. BARASCHI: „Omăgiu partidului”

Ti se cuvin, partid, cununi de laur

Umblam pe drumul fără zări, îngust,
Ne singerau desculțele picioare
Și'n inimi s-adunau clocolitoare
Revoltele ca apa la opust.

Robeam de mult, nu mai știam de-i soare,
Nici cum sînt bucuriile la gust,
Pînă-ntr-o dimineață de august
Cînd înflori luceafăr roșu-n zare.

...Trecură repezi cincisprezece ani,
Oștean ai fost, Partidule, și laur,
Azi, mii de muncitori și de țărani
Conduși de tine-mbracă țara-n aur,
Căci ai făcut din ei semeți titani...

Ti se cuvin, partid, cununi de laur

Prof. S. CUCU

ALEX. POPOVICI: „Fata cu mere” (din Expoziția de pictură a profesorilor de desen din Capitală)

Cincisprezece ani de viață nouă

(Urmare din pag. 1)

Reforma învățământului a așezat școala noastră pe baze noi, democratice. Ea a imprimat procesului instructiv-educativ un caracter realist-științific, marxist-leninist. Legată nedescurabil de viața și măruntele masei muncitoare, școala nouă, școala populară, reușește să dea o bună pregătire teoretică și practică elevilor. Ea educă pe școlari în spiritul dragostei față de patria socialistă, al respectului pentru cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, al admirației față de eroismul în munca constructivă a masei populare, în spiritul internaționalismului socialist. Școala nouă cultivă în sufletele celor mici dorința de a fi cu trup și suflet în slujba patriei, demni urmași ai celor ce s-au jertit pentru eliberarea țării. Buna pregătire pentru viață a tinerei generații este rezultatul muncii insufleteite pe care o desfășoară zecile de mii de dascăli din R.P. Română, angajați cu toate forțele în marea luptă pentru ridicarea nivelului învățământului, pentru răspândirea științei și culturii în masele largi populare.

De curând oamenii muncii au luat cunoștință de măsurile hotărâte de partid pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc prin mărirea salariilor, reducerea impozitelor pe salariu și scăderea masivă a prețurilor. Recentele măsuri luate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii se adaugă la alte patru reduceri de prețuri efectuate în cursul anilor 1955—1958. Cheltuielile efectuate an de an de către stat pentru a da posibilitate oamenilor muncii să meargă la odihnă gratuit sau cu plată redusă, să-și îngrijească sănătatea etc. se ridică în medie la peste 3.000 de lei pe an pentru fiecare familie de muncitori. Realizări uimitoare au avut loc în domeniul construcțiilor de locuințe. În înlăturarea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de locuit ale celor ce muncesc, numai în perioada 1956—1958 au fost construite din fondurile alocate de stat 43.000 de apartamente. În anul acesta se vor ridica nu mai puțin de 21.000 apartamente pentru oamenii muncii. Este clar că toate acestea înseamnă o viață mai ușoară pentru oamenii muncii, o viață lipsită de griji, frumoasă și fericită.

În anii de după eliberare s-a schimbat și traiul învățătorilor. Slujbă asigurată, salarii sporite, credite pentru construcții de locuințe, avansate la cumpărarea de mărfuri, sprijin pentru continuarea studiilor, răspândirea muncii prin ordine, medalii și o serie de stimulente bănești, școli noi, moderne, înzestrate cu mobilierul și materialul didactic necesar — iată doar câteva elemente care arată grija partidului și guvernului

nostru față de cei ce lucrează și educă întreaga generație. A rămas în amintire ca un vis arit viața cea, roasă de mizerie a dascălilor din trecut. „L-am văzut de atâtea ori fără un ban în pungă — spunea în 1929 însuși ministrul Școlilor la Congresul învățătorilor de la Alba Iulia, referindu-se la viața învățătorului în regimul burghezo-moșieresc — fără pâinea la masă și larna fără lemne. De mila copiilor lui, l-am văzut milogindu-se pe la adii. Și apoi mai tirziu, când copiii s-au lăcut mari, l-am văzut gelăneși și adeseori dați afară de prin școli pentru că nu mai putea, nu mai avea de unde să plătească taxa. Și dascălul acela pe care l-am cunoscut eu cu toată amărăciunea sufletului său, este, domnilor, dascălul român”. Ce poate fi mai elocvent decât aceste cuvinte ale ministrului învățământului din statul român burghezo-moșieresc? În zilele vremii nu puține erau știrile ca aceasta notată în „Gazeta Dimboviței”: „Un învățător după 33 de ani de serviciu, devenind impropriu învățământului din cauza unei boale căpătate în timpul dascăliei, își scoate certificatul de la primărie spre a i se îngădui să cerșească”. La câte drame de acest fel nu dădea loc viața „cerșetorilor în haine negre”, cum obișnuiau să-i numească unii reprezentanți ai guvernelor burghezo-moșierești?

Au trecut doar 15 ani. Perioadă istoricește scurtă. Dar cât de mari sînt pașii cu care

poporul nostru muncitor, condus de partid, a înaintat în construcția vieții noi!

Făcînd bilanțul acestor succese cu totul deosebite poporul nostru își îndreaptă gândul cu recunoștință către Uniunea Sovietică, mînașca țară a socialismului și constructoare a comunismului, marea noastră prietenă care ne-a acordat un multilateral și frățesc ajutor. Sprijinul deosebit resat al marii noastre prietene de la Răsărit ne-a ajutat să mergem cu pași siguri și rezeși pe calea socialismului.

Împreună cu popoarele din toate țările socialiste, poporul nostru muncitor luptă pentru obținerea de noi succese în toate compartimentele vieții economice, sociale și culturale, conștient că prin aceasta va contribui la întărirea lagărului socialist, a prestigiului acestuia în lume. Politica activă de pace a statului nostru democrat-popular, de coexistență pașnică cu toate țările — indiferent de orînduirea lor socială — prietenia cu marea și puternica Uniune Sovietică și cu celelalte țări socialiste — creează condiții prielnice pentru o muncă rodnică, pusă în folosul prosperității, al înaltei cauze a socialismului.

Arătîndu-și satisfacția pentru tot ceea ce a realizat în acești 15 ani liberi sub înțeleapta conducere a partidului, poporul român merge mai departe pe drumul marilor înfăptuiri, dornic să construiască mai repede socialismul și comunismul — visul de aur al celor ce muncesc

In cinstea marii sărbători

Economii în valoare de 600.000 lei

Pe lângă numeroasele blocuri de locuințe, în toate cartierele Capitalei s-au ridicat și se ridică în prezent noi construcții școlare. 16 asemenea clădiri noi — cuprînzînd 360 de clase, laboratoare, ateliere, săli de gimnastică și de festivități — au fost terminate în cinstea zilei de 23 August și vor fi date în folosință în toamna acestui an. Mii de elevi, constituiți în brigăzi utemiste de muncă patriotică, au lucrat voluntar pe șantierul construcțiilor școlare, economisind astfel din bugetul statului însemnate sume de bani.

Pe șantierul Școlii de 7 ani nr. 35 din cartierul Obor au lucrat cu mult avînt pentru grăbirea ritmului construcțiilor elevi de la Școala medie nr. 12, de la școlile de 7 ani nr. 35 și nr. 36, împreună cu profesorii lor. În ultimele săptămîni ei au efectuat peste 15.000 ore de muncă voluntară. Acum, clădirea cu două etaje a școlii este terminată. În executarea ei s-au obținut economii suplimentare de peste 30.000 lei.

O nouă clădire cu două etaje, care cuprinde 22 săli de clasă, două laboratoare, două ateliere, sală specială pentru desen etc. este destinată Școlii de 7 ani nr. 183 din raionul Grivița Roșie. Datorită hărniciei constructorilor, care au știut să folosească cu pricepere și cu spirit gospodăresc materialele, cit și faptul că elevii au efectuat numeroase munci necalificate, s-a obținut aici o economie de 120.000 lei.

Deosebit de rodnică a fost și contribuția adusă de tinerii la terminarea noului local al Școlii nr. 34 din raionul 1 Mai. Cu multă însuflețire a muncit aici echipa de „betoniști” alcătuită din elevi. Evidențiați pentru eforturile depuse, aceștia au declarat că atunci cînd au citit, pe șantier, raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., au socotit că și pe ei li privește chemarea partidului de a se obține, pînă la sfîrșitul anului, economii în valoare de cel puțin 1 miliard lei. De aceea s-au străduit să-și îndeplinească mai bine munca pe șantier, care reprezintă contribuția lor la realizarea de economii.

La fel gîndesc miile de elevi care, cuprinși în 734 de brigăzi patriotice, lucrează cu entuziasm pe șantierul de construcții ale Capitalei. Ei au efectuat, în cinstea

celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, peste 500.000 ore de muncă patriotică, executînd lucrări a căror valoare depășește suma de 600.000 lei.

I. MOSCU

La monumentele eroilor

Peste 700 de elevi și pedagogi din raionul Nicolae Bălcescu au vizitat zilele trecute amintirile și monumentul ostașilor sovietici de la Iilava. Cu acest prilej ei au ascultat cuvintele emoționante ale unui participant la luptele pentru apărarea Capitalei în zilele lui august 1944, care le-a vorbit despre vitejia ostașilor romîni și sovietici în luptele pentru zdrobirea jasciștilor. Elevii au depus apoi zeci de buchete de flor; la mormintele ostașilor sovietici căzuți în luptele de pe Valea Sabarului și Argesului.

Seara, în jurul jocului de sabară, aprins în apropierea monumentului ostașilor sovietici, a avut loc festivitatea primării în rîndurile organizației de pionieri a unui număr de 40 de copii care au intrat în promoția de pionieri „23 August”.

Sesiune de comunicări a I. P. C. D.

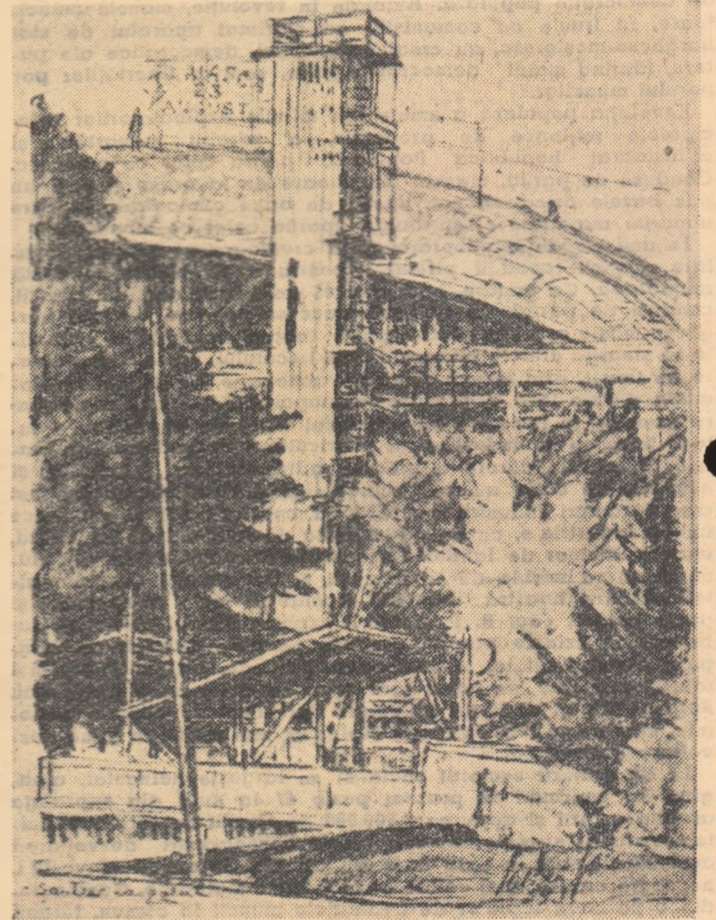
Zilele trecute a avut loc sesiunea de comunicări a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din București, organizată în cinstea zilei de 23 August.

La lucrările sesiunii au participat, pe lângă cadrele didactice ale institutului, și un mare număr de profesori din diferite regiuni ale țării.

În cuvîntul de deschidere a sesiunii, tovarășul C. Drăgulescu, directorul institutului, a arătat grija permanentă a partidului și guvernului față de școală și cadrele didactice și a trecut în revistă realizările obținute în domeniul muncii de perfecționare a cadrelor didactice în cei 15 ani de la eliberarea patriei. S-au prezentat apoi, în ședința plenară, un referat în legătură cu activitatea științifică-culturală în regimul democrat-popular (autor prof. A. Pop), precum și comunicările „Rolul muncii productive în educarea patriotică a elevilor”, (lector Gh. Goian), „Despre activitatea elevilor în atelierul școlar și în producție” (lector Ioana Ionescu) și „Unele probleme ale învățământului seral” (lector E. Sechter).

Sesiunea a continuat apoi cu lucrări pe secții.

M. C.

ION CIRDEI: „Șantier” (din Expoziția de pictură a profesorilor de desen din Capitală)

EXPOZIȚII

REALIZARILE ARTIȘTILOR PLASTICI

Cercul de arte plastice „Ion Andreescu” de pe lângă Clubul Muncitorilor din Învățămînt din Capitală a organizat în cinstea celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, în sala din Bulevardul 6 Martie nr. 32, o expoziție cu lucrări de pictură, gravură, artă decorativă. Expun profesorii Eugenia Brateș, Ion Cîrdei, Alex. Popovici, Paul

Constantinescu, Alex. Drăgoi, Dumitru Hlihor, Ioan Iacobescu.

Expoziția cuprinde peste 80 de lucrări oglîndînd aspecte legate de activitatea poporului nostru în cei 15 ani de la eliberare. În tematica expoziției un loc important îl ocupă șantierul de construcții. Vizitatorii se oprise îndelung asupra unor tablouri deosebit de reușite ca „Șantier” de Ion Cîrdei, „Tineri sportivi” de Alex. Drăgoi etc.

PE TEME ȘCOLARE

În cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, Institutul de științe pedagogice organizează în localul din str. Sfinții Apostoli nr.14, o expoziție cu tema „Dezvoltarea învățămîntului și a pedagogiei în cei 15 ani de la eliberarea patriei noastre”.

Incepînd de la 25 august 1959 expoziția va putea fi vizitată zilnic între orele 9 și 16.

Profesori și elevi pe șantiere

...Colindând Brăila găsești mai pretutindeni — în parcuri, în scuarurile noilor bulevarde — mici plăci pe care stă scris laconic: „Org. UTM NAVROM și Școala medie nr. 3”; sau: „Org. UTM uzinele „Progresul” și Școala medie nr. 1”.

Aceste mici plăci reprezintă în același timp un titlu de mândrie și un angajament. Ele arată că noua strălucire a orașului se datorește și tinerilor, care au depus aici sute de ore de muncă patriotică. Ele vorbesc însă și despre legăturile care s-au statornicit aici între tinerii muncitori și elevii datorită dragostei comune pentru orașul natal, dorinței de a-l vedea mereu mai frumos. Ele vorbesc, în sfârșit, despre angajamentul acestor tineri de a păstra pe mai departe, la fel de frumoase și bine îngrijite, parcurile și noile bulevarde ale orașului.

...De pe platforma înaltă pe care se ridică noul șantier al în față o perspectivă largă. Domnește o activitate febrilă. Construcția marelui combinat de celuloză de la Chisnani trezește la o viață nouă și străvechea cetate-port a Brăilei.

În fiecare după amiază înțelnești aici — pe șantierul care va uni orașul de noul port, printr-o impresionantă construcție de beton, fier și granit — zeci de profesori și elevi din școlile Brăilei. Munca lor avântată, comentariile lor entuziaste arată câtă căldură și câtă bucurie pun în contribuția lor la renașterea mai strălucitoare a portului de care sînt legate istoria și tradițiile glorioase de luptă revoluționară ale vechiului oraș dunărean.

„Jos vor fi amplasate docurile și instalațiile moderne de descărcare. Iar aici va urca spre oraș, într-o desășurare largă, din dreapta și din stînga, noua scară monumentală”.

Amănuntele acestea îmi sînt date nu de vreunul dintre inginerii sau tehnicienii noului șantier. Cel care îmi vorbește, însă, le cunoaște cu asemenea precizie, de parcă ar fi constructor de meserie. Este Victor Iliu, profesor de fizică la Școala medie nr. 1 din Brăila și secretarul organizației UTM a școlii. El înțelnește ades pe șantier, unde conduce activitatea brigăzilor patriotice de elevi.

Lucrează pe șantier cu deosebit elan și entuziasm tineresc și elevii Școlii medii nr. 2. „Deși am realizat numărul de ore pentru care ne-am luat angajamentul, muncind la gospodăria agricolă de stat din Jrlasca, nu ne-a lăsat inima să nu venim la lucru și pe acest nou șantier” — ne spune Constantin Mocanu, elev în clasa a X-a a acestei școli. În timp ce, plin de îndemnare, ajută la turnarea betonului.

„Cu oricare elev, cu oricare profesor din Brăila ai sta de vorbă ați lucruri interesante despre munca patriotică, lucrări care sînt mărturie a entuziasmului lor în această muncă. Mulți elevi ai Școlii medii nr. 1 lucrează în aceste zile la amenajarea malului Dunării.

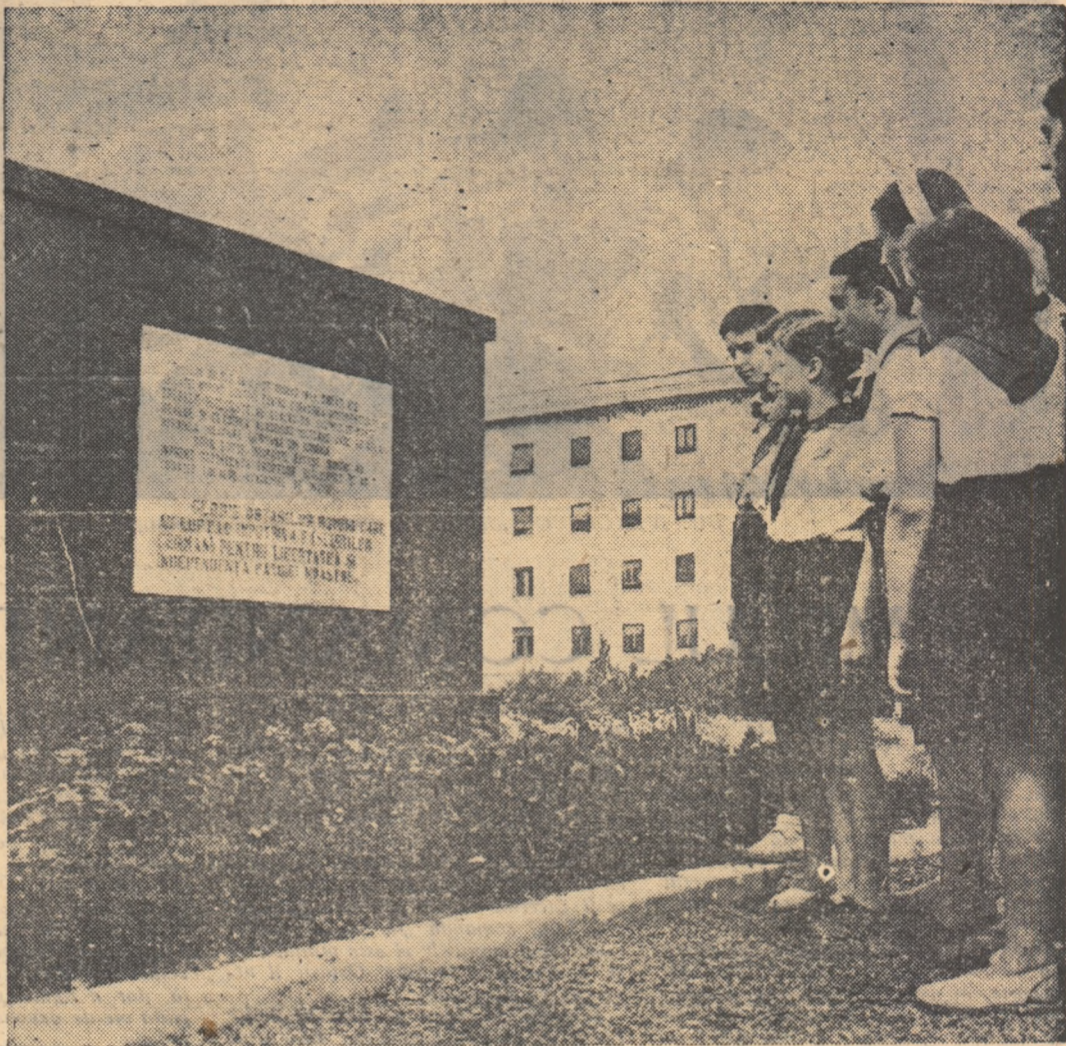
— Trebuie să zărim treaba aceasta — îmi spune preocupat Constantin Erbu, din clasa a XI-a. Ne-am luat doar angajamentul ca pînă la 23 August să terminăm lucrările preliminare.

Insuflețirea cu care muncesc toți elevii de pe șantier e o cheie că și acest angajament va deveni fapt. Și pretutindeni pe șantierele Brăilei e la fel. O dovedesc, între altele, și cifrele. Brigăzile patriotice de la Școala medie nr. 1 au efectuat peste 6000 ore

de muncă voluntară; cele de la Școala medie nr. 2 — aproape 4000 de ore. În total, cadrele didactice și elevii au muncit pe diferite șantiere din oraș timp de 19.932 de ore, ceea ce reprezintă o economie de peste 40.000 lei.

„Pînă acum 15 ani — ne spunea într-o discuție tovarăsa Maria Robescu, profesoară de istorie la Școala medie nr. 1 — dragostea de patrie a oamenilor școlii era înflăcărată îndeosebi de faptele glorioase ale trecutului istoric. În realitățile întunecate ale regimului burghezo-moșieresc ei nu înțelneau decît dezamăgiri. Acum profesorii, învățătorii sînt cum le crește inima de mîndrie pentru fiecare din minunatele realizări ale acestor ani de mărețe construcții și participă activ la făurirea viii noi a patriei. Ei își aduc contribuția nu numai prin munca de la catedră, ci și prin munca pe șantier, împreună cu elevii, la construirea viitorului mereu mai luminos”.

Socotesc aceste cuvinte drept o caracterizare cuprinzătoare a muncii însuflețite de un înalt patriotism pe care o desfășoară acum, pe șantierele de pe tot cuprinsul țării, zeci de mii de profesori și elevi.

M. H.

Pionierii în fața unei plăci comemorative care evocă evenimentele de la 23 August.

Ucenicii în bătălia recoltei

Pe terenurile G.A.S. „30 Decembrie” din Vidra lucrează alături de echipele de muncitori brigăzi formate din tineri. Îndemnarea pe care o vădese în toate lucrările și care le permite adesea să se ia la întrecere cu muncitorii dovedește că acești tineri au o temeinică pregătire și bogate cunoștințe de specialitate. Într-adevăr, ucenicii Centrului școlar agricol din Dragomirești-Vale — căci despre ei este vorba — au dovedit prin întreaga lor activitate că vor deveni adevărați maeștri ai recoltelor bogate.

Analiza rezultatelor obținute pînă acum de elevi în practica de producție arată că aceasta a contribuit din plin la buna lor pregătire și la asigurarea unei recolte sporite. La gospodăria didactică a școlii au recoltat cerealele și furajele de pe o suprafață de 19 ha. În sectorul legumicol au plantat pe 5 ha culturi legumicole, după ce în prealabil au pregătît răsădurile și au condiționat semințele necesare. Lucrările ulterioare de îngrijire și îngrașare suplimentară au fost executate exclusiv de elevi. Tot elevii au preluat de la primele lucrări și îngrijesc pînă la recoltare 1 ha culturi

seminceri bostănoase, a cărui recoltă a fost contractată cu „Agrosem” București. În sectorul pomivicol elevii efectuează practica la pepiniera de pomi, la creșterea dirijată a puieților, la cele 5 ha vie altoite și 5 ha. vie portaltoi și execută toate lucrările necesare celor 5 ha. de livadă pornită pe rod. Ei efectuează aici tăieri, stropiri, săpat, omizat etc. De asemenea, elevii au plantat 1.000 m.l. gard viu și 100 m.l. forme palisate.

În perioada care a mai rămas pînă la terminarea practicii elevii vor executa în cadrul gospodăriei didactice altoirea a peste 50.000 bucăți puieți, arăcițul a 5 ha vie pe rod, pregătirea campaniei agricole de toamnă etc.

Datorită ploilor îmbelșugate din ultima perioadă, culturile legumicole ale gospodăriei agricole de stat „30 Decembrie” s-au dezvoltat în mod deosebit. S-au ivit însă și dificultăți. Ploile au îngreunat accesul pe terenurile legumicole. Trebuie să se profite de fiecare zi însoțită pentru culegerea recoltei la timp, astfel ca aprovizionarea oamenilor muncii din Capitală să se facă în cele mai bune condiții. Înțelegînd a-

ceastă sarcină plină de răspundere, multe din echipele de ucenici legumicultori care fac practică aici realizează la cules cîte două norme pe zi.

Pentru realizările deosebite obținute în această direcție ucenicele Dumitra Marinescu și Eugenia Șerban au fost evidențiate de curînd de către conducerea gospodăriei agricole de stat.

Un rol important în participarea rodnică a ucenicilor la toate lucrările agricole din perioada recoltării îl joacă îndrumarea și controlul permanent din partea școlii. Profesorii care conduc practica se găsesc tot timpul în mijlocul elevilor. Aceasta face ca toate problemele muncii să fie rezolvate de îndată, ridicînd simțitor contribuția fiecărui tînar la munca avîntată care se desfășoară pretutindeni, în fiecare din secțiile gospodăriei.

În afară de faptul că răspund fiecare de cîte o clasă, profesorii care conduc practica au în sarcina lor și cîte un sector al gospodăriei — și anume, acela care intră în specialitatea predată la curs. Mai pretutindeni ei sînt în fruntea brigăzilor de ucenici, fiind exemplul în muncă, sfătuitoari prețioși pentru executarea în cele mai bune condiții a lucrărilor.

A găsit un adînc răsunset în sufletul fiecărui ucenic abnegația în muncă a mecanizatorilor. Pentru a strînge recolta îmbelșugată a anului acesta la timp și fără pierderi, brigăzile complexe de mecanizatori de la G.A.S. „30 Decembrie” au lucrat zi și noapte. Se schimbau din mersul tractoarelor. Recolta a fost strînsă în jumătate din timpul prevăzut, iar miriștile arate imediat după aceea.

Această activitate plîduitoare le-a arătat ucenicilor calea pe care trebuie s-o urmeze pentru a intra în rîndul constructorilor înaintați a socialismului. Deși sînt în altă specialitate, ei au cerut ca în perioadele de vîrf ale campaniei de strîngere a cerealelor să muncească alături de mecanizatori.

Munca entuziastă desfășurată pînă în prezent de elevii dovedește cu prisosință că ei și-au însușit cu temeinicie cunoștințele practice de specialitate. Faptul că elevii au cerut singuri să-și sporească angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August grăiește cu elocvență despre înaltul lor patriotism, despre dragostea lor față de muncă și meseria aleasă.

Ing. NICOLAE LUPȘA
și prof. CONSTANTIN BRAGA
Centrul școlar agricol Dragomirești-Vale

Lumină în viața satului

Socializarea agriculturii a transformat radical viața raionului Negru Vodă din regiunea Constanța — primul raion din țară total colectivizat. Ajunge să pășești în comuna Cumpăna din acest raion pentru a-ți da seama nu numai de faptul că pe tărîm economic și social în viața tîrîntilor muncitori de aici s-au petrecut transformări radicale, ci și de faptul că lumina culturii a pătruns adînc în acest sat pînă mai ieri uitat de lume.

În sala luminată de becuri electrice a căminului cultural domnește aproape în fiecare seară o bogată activitate. Repetă echipa de dansuri sau corul, se pregătește de spectacol brigada artistică de agitație. La toate

aceste acțiuni cadrele didactice de la școala de 7 ani din comună sînt nelipsite. Instructorul echipei de dansuri, dirijorul corului, instructorul brigăzii artistice de agitație sînt profesori și învățători. În dorința de a contribui cu toate forțele la dezvoltarea culturală a satului, oamenii școlii din comuna Cumpăna activează intens în colectivele de conferențieri.

Cu oricare dintre colectivitățile din Cumpăna ai sta de vorbă despre viața culturală și artistică a satului îți va spune cu mîndrie:

„La noi participă la conferințe întreg satul. Cîrți, de asemenea, citim toți. Cît despre jucat, joacă și bătrînii”.

Într-adevăr, urmărînd

să valorifice cît mai larg tezaurul folcloric al regiunii, cadrele didactice au izbutit să antreneze și pe cei mai vîrstnici cetățeni din sat, care prezintă cîteva din minunatele și tradiționalele „dansuri bătrînești”.

În fața parcului central al comunei se înalță o nouă și impunătoare clădire. Ea va adăposti curînd multiplele activități culturale ale satului, dîndu-le posibilitatea să capete și mai puternic avînt.

Toate acestea se datoresc în mare măsură și muncii pline de abnegație, de dragoste pentru patrie, pentru poporul muncitor, depusă de profesorii și învățătorii de la școala de 7 ani din Cumpăna.

ACUM CINCISPREZECE ANI

GH. IVANCENCO: „23 August 1944 Insurecția armată”

EXEMPLUL COMANDANTULUI

Hitleriștii organizaseră la Budapesta o rezistență disperată. Fiecare casă, fiecare stradă trebuiau cucerite cu jertfe mari. Ostașii români, alături de vitejii ostași sovietici, dădeau dovadă de multă bărbăție.

Plutonul locotenentului de rezervă Novac primise ordinul să cucerească o stradă ce se afla la vest de cartierul Vitejilor. Ostașii porniseră la atac, dar un foc ucigător de arme automate inamice îi ținuse la pământ. Se părea că nu vor putea face nici un pas mai departe. Misiunea trebuia însă îndeplinită cu orice preț. De aceea, locotenentul Novac, aflat în fruntea plutonu-

lui său, își incuraja în permanență ostașii.

Sub conducerea fermă a locotenentului, ei se susțin unul pe altul cu foc și, tirându-se prin zapada innegrită de lumul exploziilor, se apropie metru cu metru de inamic. Focul devine însă tot mai puternic. Locotenentul Novac își dă seama că poziția inamicului poate fi cucerită numai printr-un atac rapid. Dând comanda „In salturi scurte, după mine înainte!” el este primul care se avintă spre dușman. Ostașii îl urmează cu încredere.

Deodată, un snop de gloanțe îl doboară pe bravul locotenent. Deși grav

rănit, el continuă să se tîrască înainte, în fruntea plutonului. Insuflăți de curajul comandantului lor, ostașii înaintază cu și mai multă dirzenie. Poziția inamicului este acum aproape.

Un plumb fierbinte îl rănește grav, pentru a doua oară, pe locotenentul Novac. Puterile îl părăsesc. Înainte de a-și pierde cunoștința, mai are timp să vadă cum ostașii săi se avintă la asalt în strigăte de „ura”.

Locotenentul Novac nu și-a mai revenit. A murit în drum spre ambulanță, dar a rămas pentru ostașii săi o piadă vie de devotament și spirit de sacrificiu.

Fiu de țărani săraci din Șeica Mare, I. Novac a urmat cu multă greutate școala normală și a îmbrățișat munca de învățător. Intrat în învățămînt în anii crizei economice, el a avut de îndurat povara „curelilor de sacrificiu” și a altor greutăți ce apăseau pe umerii oamenilor muncii. În sufletul său creștea revolta împotriva guvernărilor regimului burghezo-moșieresc.

Începutul războiului antisovietic l-a găsit la școala din Stupini. A făcut tot posibilul să nu plece pe front, pentru că ura acest război criminal și pe cei care-l dezlănțuiseră.

O dată cu înfăptuirea insurecției armate de la 23 August 1944, în sufletul învățătorului I. Novac au înflorit nădejțile unei vieți noi. Întoarcerea armelor de către poporul nostru împotriva hitleriștilor a fost primită de învățătorul Novac cu multă bucurie. A simțit că datoria lui este să-și aducă contribuția la cauza eliberării patriei de sub jugul fascist, fără a-și precupeți forțele și chiar viața. Așa se face că a fost printre primii care s-au prezentat la regimentul din Craiova, imediat după 23 August, plecînd pe frontul antihitlerist.

Pentru deosebitul curaj de care a dat dovadă, pentru spiritul de sacrificiu arătat în luptele de la Budapesta, locotenentul I. Novac a fost decorat și avansat la gradul de căpitan „Post mortem”.

M. COSTIN

Retrospectivă

Privesc în urmă... Cîte s-au schimbat!
Înflorat odăvr acua zidire,
N-a fost aici nici parcul bastelat,
Nici ne cergeau lumizile prin fir.

Gemeai odăvr, pămîntule, sărac,
Stropit în van de stăg și sudoare,
Teracm un strop din negrul basamot
Pe țărna ta ce o simțeam cum moare...

Iar, aseori, cînd vîntul îți gonesc
Cîntății suri pe-nțîzse bîrăganuri,
Moi ne mutam cu vis-a oltă stea,
Cum mai țoșeam oerize laurii!

Rar cîte-o stea cîdea ca bobul plîa,
Dar în ceamă ne ajungea să șarbă,
Și ne sugeau pațina cîte puțina
Mormintele sub cergule de larbă.

Pînă la piepl azi grille ne-avelesc,
Strivind un spîc cu țepii de aramă,
Sînt de demult un cîntec bătrînesc
Alunecînd cu boabele în palmă!

Un cîntec trist care a fost demult
Ce s-a schimbat acum în bucurie...
Pun mîpla la pămînt și îl ascult
Iar înima-mi pe cîmpul nou îl scrie...

NECULAI TAUTU

(din revista „Luceafărul”)

O imagine a cooperării dintre trupele sovietice și românești în timpul luptelor pentru eliberarea țării și înfrîngerea cotoptorilor hitleriști: un tanc sovietic înaintînd spre front alături de înfanțeriști români

Educator și ostaș

În dimineața aceea luminoasă de toamnă, în drum spre poziția batalionului, gîndul locotenentului Stancu Ion zbura spre școală, spre elevii săi, de care războiul îl despărțise cu ani în urmă. Îi era dor să se urce la catedră. Simțea că acum le-ar vorbi altfel decît le vorbise înainte, că tot ceea ce știa sau îl frămînta pe vremea cînd le preda lecții căpătase un înțeles nou în mintea sa.

Sosirea în mijlocul ostașilor i-a curmat firul gîndurilor. Se aștepta clipa atacului. Trecînd de la un grup de ostași la altul, explicîndu-le misiunea și îmbărbătîndu-i, locotenentul Stancu Ion se dovedea același comandant dîrz, hotărît și neînfricat, așa cum îl cunoșteau ostașii săi.

...Născut într-o comună din Dimbovița, în anul 1915, Stancu Ion a urmat liceul din Găești, apoi s-a înscris la Facultatea de Litere și Filozofie din București. După ce a obținut licența, s-a dedicat carierei de profesor, funcționînd la Brașov, Focșani și Sibiu. Au venit însă anii războiului. Profesorul Stancu, sublocotenent de rezervă, a fost trimis împotriva voinței lui pe frontul antisovietic, unde, în noiembrie 1942, a căzut prizonier.

În Uniunea Sovietică el a citit mult, îmbogățindu-și cunoștințele. A fost printre primii prizonieri care și-au manifestat dorința de a lupta împotriva cotoptorilor fasciști. Era stimat și iubit de tovarășii săi, fapt pentru care a fost ales ca delegat la congresul prizonierilor români ținut la Krasnogorsk pentru înființarea Diviziei „Tudor Vladimirescu”. Ca ofițer pandur, a fost numit locțiitor politic al Batalionului III din Regimentul 2 Infanterie. În această calitate el a făcut mult pentru educarea ostașilor. Se ocupa de ei cu zel, le sădea în inimă dragostea de patrie, prietenia față de U.R.S.S. și ura neîmpăcată împotriva cotoptorilor fasciști.

Atunci cînd divizia a intrat în focul bătăliilor, locțiitorul politic Stancu Ion s-a avîntat în vîltoarea luptelor. În fruntea ostașilor pe care-i însușea cu vorba și cu exemplul faptei, el a participat la toate acțiunile. S-a distins în luptele pentru eliberarea Ardealului. Prin curajul său personal și prin spiritul lui de jertfă a însușit batalionul la trecerea peste Criș. După lupte înverșunate, batalionul a intrat în satul Berec-Besermeny, capturînd 20 de prizonieri, 7 puști mitraliere și 4 mitraliere.

În bătălia Debreșinului, la rambleur unei căi ferate, inamicul opunea o rezistență dîrză. Înaintarea a fost oprită de focul violent al mitralierelor dușmane. Misiunea trebuia însă îndeplinită. Atunci s-a văzut încă o dată puterea exemplului personal. Locotenentul Stancu Ion a trecut în fruntea batalionului strigînd: „După mine, băieți!” Ca întotdeauna, ostașii l-au urmat fără preget. Cu strigăte de „ura” ei au pornit, prin ploaia de plumbi, la asaltul poziției dușmane, pe care în scurtă vreme au și cucerit-o. Această luptă a fost însă ultima la care a luat parte profesorul Stancu Ion. În iureșul asaltului a căzut grav rănit. Un snop de gloanțe de mitralieră i-a retezat picioarele.

S-a stins din viață în drum spre postul sanitar. Ultimele cuvinte adresate de el ostașilor care-l transportau pe targă a fost: „Zdrobiți dușmanul, dragii mei. Luptați pînă la victoria finală, pentru ca țara noastră să fie pentru totdeauna liberă și independentă”. Nici în clipa morții educatorul nu și-a uitat misiunea.

Pentru faptele sale de vitejie, pentru voința lui dîrză și pentru spiritul de jertfă dovedit pe cîmpul de luptă, locotenentul Stancu Ion a fost decorat cu ordinul sovietic „Steaua Roșie”.

Profesorul Stancu Ion nu s-a mai reîntors la catedră, așa cum visa în dimineața aceea luminoasă de toamnă, dar amintirea lui a rămas veșnic vie în inimile foștilor săi elevi și ale tuturor celor ce l-au cunoscut.

V. BIRZA

ALĂTURI DE MUNCITORI

Inainte, un absolvent de liceu putea raspunde foarte vag la intrebarea: ce este o uzina?

Astazi, elevii scolii noastre noi nu numai ca stiu bine ce este o uzina, dar ințeleg ca ea este inalta școala care ii pregatește pentru viață. Ei ințeleg tot mai bine ca aici, in producția socialistă, se fauresc bunurile materiale, tehnica uimitoare a viitorului, viața minunată de miine și vor să fie de pe acum părtași la această uriașă activitate creatoare.

Semnificative in această privință sînt cîteva insemnări publicate cu puțin timp in urmă intr-unul din numerele gazetei de peret a secției a 4-a mecanică din Complexul C.F.R. „Grivița Roșie”. Autorii lor sînt elevi in clasa a X-a a Școlii medii nr. 4 „Aurel Vlaicu”.

„Acum, după doi ani de muncă in secție — notează eleva Anca Ionescu in rîndurile intitulate „Ce am învățat in uzină” — nimic nu ni se mai pare curios, străin. Am fost întrebată dacă mi se pare greu ceea ce fac, dacă imi place munca. Ei bine, sînt fericită că am avut prilejul să învăț lucruri care imi sînt de mare folos in viață. Aceasta o datoresc tovarășilor muncitori care nu numai că m-au învățat să minuiesc mașini, să lucrez piese, dar m-au învățat ceea ce e mai de preț: să iubesc și să prefuiesc munca”.

Anca Ionescu și-a dat seama, lucrînd in uzină, că pentru a stăpîni tehnica trebuie să-ți însușești bogate cunoștințe de fizică, matematică, chimie. Ea povestește cum s-a poticnit o dată la calculul unei roți dințate și cum a scos-o din încurcătura muncitorilor alături de care lucra. Lecția aceasta n-a uitat-o. A înțeles atunci mai adînc importanța verificării in practică a cunoștințelor și importanța practicii pentru fundamentarea noțiunilor teoretice.

Activitatea in producție este un minunat mijloc de formare a unei conștiințe înaintate.

Ceea ce s-a petrecut cu Gheorghe Dușescu, elev tot in clasa a X-a a școlii „Aurel Vlaicu”, e edificator in această privință.

Băiat ager la minte, dotat pentru studiu, Gheorghe Dușescu se mulțumea totuși — după cum singur mărturisește — să treacă superficial peste anumite cunoștințe, atît cît să obțină note de trecere. In secția unde a făcut practica in producție a fost pus însă in fața unei realități care l-a determinat să-și revizuiască complet această atitudine. A întilnit doi tineri muncitori care urmau cursurile serale, tot la școala „Aurel Vlaicu”. Dimineața lucrau in producție, unde se numărau printre frunții secției. Seara — la școală. Toate notele lor erau de la 8 in sus. Muncind alături de ei Gheorghe Dușescu a avut ocazia să cunoască exigența și spiritul de răspundere cu care își controlau singuri fiecare piesă pe care o executau la strung. A rămas uimit de multilateralitatea cunoștințelor pe care le aveau acești tineri muncitori, de interesul lor pentru cultură, știință și tehnică. Adeseori, in discuțiile despre noile realizări ale chimiei și fizicii moderne in care el de abia izbutea să înțeleg unele păreri vagi, cei doi muncitori aduceau argumente și fapte care dovedeau o lectură vastă și aprofundată. Lui Gheorghe Dușescu superficialitatea de care dăduse pînă atunci dovadă îi părea acum drept o rușinoasă încercare de a se strecura prin viață. Și-a luat un angajament de conștiință: să recîștige tot timpul pierdut. Acum învață necontenit, temeinic. Învață pentru a fi demn de prietenia tinerilor muncitori alături de care doare să lucreze mai departe după terminarea școlii.

Eleva Maria Lăzărescu munca in producție i-a dat încredere in propriile ei forțe. Iată însăși relatarea ei, publicată in gazeta tipărită a Atelierelor centrale C.F.R. „Grivița Roșie”.

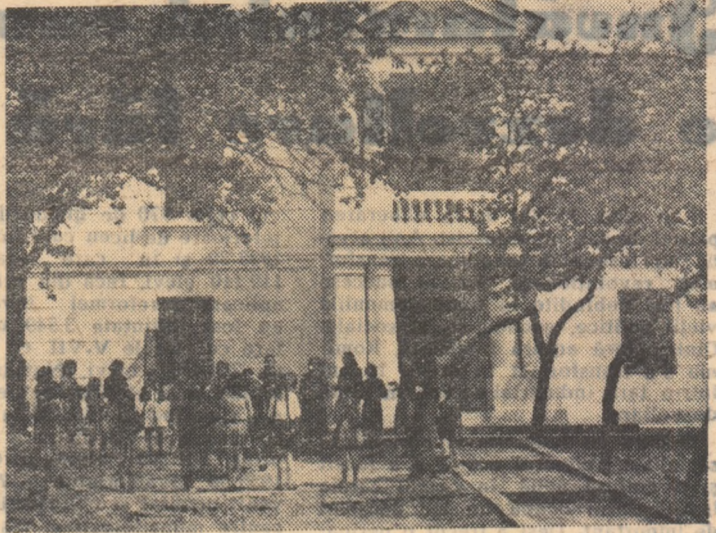
„Am fost repartizată la freza la care lucra tovarășa Nicolae Ana. Doream mult să lucrez și eu ca dînsa. După cîteva lecții mi-a dat voie să minuiesc mașina și chiar să execut o piesă. Citeam in ochii ei multă încredere, ceea ce mi-a dat curaj și m-a ajutat să înfrîng emoția care mă stăpînea. Era prima mea piesă. Minuiam singură pentru prima dată o freză... De atunci au trecut doi ani. Am lucrat multe pîse in acest timp. Cu fiecare lună lucrările mele au fost din ce in ce mai bune. Le mulțumesc din inimă tovarășilor muncitori pentru toate cîte m-au învățat”.

Inainte vreme, bacalaureații liceelor teoretice se simțeau ca o coajă de nucă purtată pe apa vieții. Nu se puteau ocupa de nici o îndeletnicire, căci nu aveau cunoștințe pentru nici una. Iar porțile către studiile superioare erau deschise doar celor aveau.

Anca Ionescu, Gheorghe Dușescu, Maria Lăzărescu, miile de absolvenți ai școlilor medii de pe tot cuprînsul țării pășesc astăzi cu totul altfel in viață. Le sînt larg deschise căile învățămîntului superior ca și căile muncii nobile, creatoare, in producție. Cursurile teoretice le-au dat cunoștințe temeinice și in același timp activitatea in producție le-a deschis perspectiva largă a vieții. I-a învățat să iubească munca, izvor al bunurilor materiale ale societății. I-a învățat să privească cu mai multă seriozitate studiul. Exemplul viu al muncitorilor frunțiși a contribuit la formarea conștiinței lor comuniste.

Fie că se vor dedica mai departe muncii in producție, devenind muncitori de înaltă calificare, fie că vor urma cursurile școlilor superioare, practica in producție constituie pentru fiecare absolvent al școlilor noastre medii piatra de temelie a formării lui ca viitor constructor al socialismului.

ION DAN

Peste 245.000. de elevi aparținînd naționalităților conlocuitoare învață astăzi in limba lor maternă.
In fotografie: Școala cu limba de predare turcă din Tulcea.

Intellectualii construcției socialiste

Cine va desprinde din cărți, peste multă vreme, tumultul anilor noștri și va vedea că cei 15 ani care au trecut de la eliberarea de sub jugul fascist valorează pentru poporul nostru cît o adevărată epocă istorică, nu va putea trece cu vederea saltul vertiginos care s-a făcut in acești ani spre lumina învățaturii.

Revoluția culturală care se desfășoară in țara noastră ca parte integrantă a revoluției socialiste a dat posibilitatea să se creeze o intelectualitate nouă, ieșită din rîndul muncitorilor și țăranilor, devotată cauzei mărețe a socialismului. Aceasta constituie una dintre cele mai mari realizări ale învățămîntului nostru in anii puterii populare.

Să luăm ca exemplu de felul cum muncitorii și țăranii descătușați de robia exploatarii sînt capabili să-și însușească știința și tehnica înaintată situația noilor intelec-

tuali din orașul Ploești. Proveniți din rîndurile muncitorilor din rafinăriile, sondele și întreprinderile ploestiene, zeci de specialiști conduc secții, șantiere, întreprinderi și instituții, sînt profesori, judecători, medici.

Sînt bine cunoscuți in întreprinderile unde lucrează in munci de răspundere inginerii Alexandru Boabă, Ion Dodă, Apostol Balcan, Petre Morcov, Stelian Vitan, Ion Grigore, Ivan Florea, pînă nu de mult muncitori.

Dar să nu vorbim numai despre ingineri. Să amintim și numele fostei femei de serviciu Anastasia Gomoiu, care, după ani de învățatură sîrincioasă, astăzi, in calitate de jurist, ca președintă a Tribunalului orașenesc Ploești, veghează la respectarea legalității socialiste. Să amintim de Vasile Ionescu, de Elena Tătaru și de Olga Mălăeru, profesori tineri, care in trecut nici n-ar fi visat măcar să învețe într-o universitate.

Grija deosebită pe care partidul și guvernul nostru o acordă formării unei intelectualități ieșite din rîndurile poporului muncitor a fost dovedită încă odată prin adoptarea, in primăvara acestui an, a Hotărîrii privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. „Învățămîntul seral și fără frecvență — se arată in Hotărîre — va aduce o contribuție însemnată la formarea noii intelectualități izvorită din popor și legată de năzuințele lui”.

In orașul Ploești, ca urmare a Hotărîrii cu privire la învățămîntul seral și fără frecvență, 834 de muncitori vor urma, începînd cu anul școlar 1959/60, cursurile claselor VIII-XI, in afară de cei peste 800 care sînt in prezent elevi in clasele IX-XI. In ultimii 6 ani numai la cursurile serale de pe linia Școala medie nr. 1 au absolvit clasa a XI-a aproape 500 de muncitori din întreprinderile orașului.

In anul acesta se pregătesc pentru a intra in învățămîntul superior fără frecvență aproape 100 dintre muncitorii care au absolvit învățămîntul mediu. Alții sînt deja pe băncile universității, pregătindu-se să devină specialiști cu o înaltă calificare in meseria pe care au îndrăgit-o, cu ani in urmă.

Drumul spre cetatea științei este minunat de frumos. Trîind zile mari de prefaceri pe drumul deschis de 23 August, hotărîri să contribuie cu toate forțele lor la ridicarea mărețului edificiu al lumii noi, pășesc spre viitor, cu fruntea sus, intelectualii construcției socialiste.

AL. CIUCA

E. FLORESCU

TREI DIN ZECILE DE MII

In anii regimului democrat-popular școlile profesionale și tehnice au dat patriei zeci și zeci de mii de muncitori destoinici, tehnicieni și maștrii de înaltă calificare.

Vă prezentăm in rîndurile care urmează chipurile a trei din zecile de mii de tineri absolvenți ai învățămîntului profesional și tehnic. Trăsături comune: au absolvit școala anul trecut și sînt astăzi printre primii in producție, îi unește aceeași sete nesecată de noi cunoștințe.

Șarja a fost salvată

„Intreaga atmosferă din jur era înfierbîntată de suflarea de foc a uriașului cuptor Siemens-Martin. Înăuntru, in vîlvății galben-roșietice, fierbea oțelul. Linșotierele erau pregătite pentru șarjă. Cu mușchii încordați, echipa aștepta semnalul primului oțelar. Semnalul acesta întîrziă. Prim-oțelaru mai luă o probă din metalul incandescent și o urmări atent, in timp ce strălucirea acesteia devenea tot mai slăbă. Ochiul lui exersat îl avertiza că ceva nu este in regulă.

Tensiunea plana asupra întregii echipe. Cuptorul atinsese temperatura maximă și șarja nu mai putea aștepta. Cel mult cîteva minute de răgaz. Apoi, cu orice preț, încercătura de oțel lichid trebuia desertată. Altfel exista pericolul distrugerii cuptorului.

Un tînar in halat alb se apropie in grabă de primul oțelar. Flutura in mînă o hîrtie. „Buletinul de analiză — spuse el cu răsuflarea tăiată Lipsesc șapte miimi de siliciu. Trebuie adăugate”.

Intreaga echipă se puse in mișcare. Ultima probă luată de primul oțelar in limita de timp a șarjei era pe deplin satisfăcătoare: oțel de prima calitate. Șarja fusese salvată!

Bătăia pentru această șarjă nu se purtase însă numai aici, in fața cuptorului. Contribuiseră la ea din plin tînarul in halatul alb Ioan Nuridșan și un alt

tînar de aceeași vîrstă cu el, Cornel Crișan. Ambii sînt tehnicieni laboranți la laboratorul central al Combinatului siderurgic din Hunedoara. Au lucrat cu multă repeziune, cu mare atenție, apelînd la toate cunoștințele lor pentru a salva această șarjă, făcînd numeroase analize și probe reactive pentru a determina absența siliciului și procentajul in care acesta lipsea.

Salvarea șarjei de oțel de la cuptorul Siemens-Martin a constituit pentru cei doi tineri tehnicieni punctul de plecare al unei și mai intense activități pentru îmbunătățirea procedeelor de analiză in laborator. Din această activitate s-au născut, cu sprijinul inginerului șef al secției, inovațiile „siliciu fotocolorimetric” și „fosforul fotocolorimetric”, inovații care permit analizarea mai precisă și mai rapidă a două importante elemente care determină calitatea fontelor și oțelului.

Contribuția celor doi tineri absolvenți ai Grupului școlar siderurgic din Hunedoara la întrecerea dintre oțelarii și furnaliștii hunedoreni și cei reșițeni pentru a da cît mai mult oțel și fontă patriei, a primit o înaltă apreciere: cei doi tineri tehnicieni au fost declarați frunțiși in producție.

3 minute și 20 de secunde...

„Aici stația de radio Timișoara. Transmitem emisiunea locală!”

In fiecare zi cetățenii orașului de pe malul Begăii așteaptă cu interes programul stației locale. Reportajele din diferitele unități industriale și agricole ale regiunii, știrile, programele artistice înfățișează viu, multilateral activitatea oamenilor muncii din Timișoara.

Ioachim Țirlic este cel mai tînar tehnician al Centrului de emisie de radio Timișoara. Intr-una din seri era de serviciu in fața tabloului de comandă. Intreaga răspundere a funcționării stației îi revenea lui.

Regla tocmai tonalitatea concertului simfonic retransmis din sala Filarmonicii cînd, deodată, in fața tabloului de comandă începu să clipească alarmant becul rosu semnalizator.

Miile de abonați care stăteau in fața aparatelor de radio au perceput cîteva zgomete cărora cei mai mulți nici nu le-au dat atenție. Tînarul tehnician din fața tabloului de comandă știa însă că paraziții acestia sînt semnul unei defecțiuni in rețeaua complicată de aparate și dispozitive a postului. Totul depindea acum de rapiditatea intervenției lui. Fiecare clipă de întîrziere putea să aducă după sine o îndelungată intrerupere in funcționarea stației.

Fără să deconecteze funcționarea aparatului de la tabloul de comandă, fără să întreprună emisiunea, el începu să verifice, cu ajutorul aparatelor de măsură și control, porțiune cu porțiune, funcționarea stației. In cel de al cincilea sector o rezistență părea slăbită. Precaut (orice gest neîndeminatic ar fi provocat scurtcircuitarea întregii instalații), el desfăcu și inlocui rezistența.

Tînarul tehnician Ioachim Țirlic se așeză din nou in fața tabloului de comandă. Cu dosul palmei șterse broboanele de pe frunte, Privi la ceas. Trecuseră 3 minute și 20 de secunde de la semnalarea defecțiunii...

Aceste acțiuni ale unor tineri absolvenți de școală tehnică sînt considerate de ei, modest, drept: „fapte obișnuite de muncă”. Ele sînt însă o dovadă grăitoare că școala noastră nouă educă tînara generație de muncitori și tehnicieni in spiritul eroismului in muncă, eroism care constituie una din trăsăturile cele mai minunate ale oamenilor muncii constructori ai socialismului.

Cincisprezece ani din

Învățămîntul cunoaște o dezvoltare fără precedent

S-au scurs 15 ani de la eliberarea patriei de sub jugul fascist. Anii aceștia au fost ani de grandioase transformări revoluționare. Urișe succese au fost dobândite în toate domeniile vieții politice, economice și sociale. Dintr-o țară agrară înapoiată, România s-a transformat în acești 15 ani într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare.

O dată cu industria și agricultura socialistă, poporul nostru și-a făurit și o cultură nouă în cadrul căreia învățămîntul ocupă un loc deosebit de important. Deși a trecut o perioadă scurtă de la înfăptuirea mărețului act de la 23 August, bilanțul realizărilor din acest domeniu este deosebit de bogat. Învățămîntul de toate gradele a cunoscut în acești ani o dezvoltare fără precedent.

Încă din 1945, la Conferința Națională a P.C.R., s-au trasat perspectivele și căile dezvoltării învățămîntului din țara noastră. Marile transformări revoluționare care au avut loc în primii ani după eliberare au creat premisele schimbării structurale a învățămîntului și așezării lui pe baze noi, socialiste. Reforma învățămîntului din anul 1948, inițiată și înfăptuită sub conducerea Partidului Muncitoresc Român a constituit cel mai însemnat eveniment din istoria școlii românești, hotărul dintre școala veche, a regimului burghez-moșieresc, și școala nouă, a regimului de democrație populară. Intregul nostru învățămînt a devenit învățămînt de stat, cu un caracter unitar, laic și realist-stiințific. Dintr-un privilegiu al copiilor celor avuți, învățămîntul a devenit un învățămînt de masă — școala deschizîndu-și larg porțile pentru fiii celor ce muncesc. Obligativitatea, gratuitatea și generalizarea învățămîntului elementar, care erau trimbatate în mod demagogic de burghezo-moșierime, au devenit o realitate a zilelor noastre.

Pe bazele puse de reforma învățămîntului, școala nouă de toate gradele s-a dezvoltat într-un ritm rapid, contribuind într-o mare măsură la formarea cadrelor necesare construcției socialiste și la ridicarea nivelului de cultură al poporului. Încă de la sfîrșitul primului plan cincinal neștiința de carte a fost lichidată ca fenomen de masă. Oameni care altădată nici nu puteau semna au căpătat astfel posibilitatea să descifreze tainele cărților, să-și ridice calificarea, să devină fruntași în producție și să ia parte activă la viața culturală.

Prezentarea citorva date în legătură cu situația actuală a învățămîntului din țara noastră este destul de grăitoare pentru oricine vrea să-și facă o imagine cu privire la dezvoltarea școlii din Republica Populară Română. Atenția principală a regimului democrat-popular în domeniul învățămîntului a fost îndreptată spre întărirea și dezvoltarea școlii elementare, veriga cea mai importantă din sistemul de învățămînt. Deși obligativitatea și gratuitatea învățămîntului elementar erau prevăzute și în vechile legiuri școlare, din cauza numărului insuficient de școli și de învățători a lipsei de grijă față de școală din partea guvernărilor regimului burghez-moșieresc și a condițiilor grele de trai ale maselor muncitoare, sute de mii de copii rămîneau anual în afară de școală. În cei 15 ani de viață nouă, statul nostru a creat condițiile pentru ca toți copiii oamenilor muncii să se bucure de lumina științei de carte. S-a lărgit simțitor rețeaua școlilor elementare, înființîndu-se unități noi pînă în cele mai îndepărtate cătune și sate, s-au construit școli și internate, s-au acordat elevilor burse, îmbrăcăminte manuale și rechizite, ceea ce a făcut să fie cuprinși în școala elementară toți copiii de vîrstă școlară. Datorită măsurilor arătate numărul unităților școlare cu clasele I—IV a ajuns în anul școlar 1958/59 la 16.163, în care au fost cuprinși circa 1.452.000 elevi. Totodată învățămîntul elementar general, gratuit și obligatoriu a fost extins treptat de la 4 la 7 ani. Școala de 7 ani este considerată pe drept cuvînt ca o creație și o realizare importantă a regimului democrat-popular. În

cul celor 770 de gimnazii și cursuri inferioare de liceu care funcționau în 1938/39 și în care erau cuprinși 119.110 elevi, încă din primul an de aplicare a reformei învățămîntului au fost înființate 3.549 unități școlare cu clasele V-VII cu un efectiv de 284.450 elevi. Numărul acestor unități și al elevilor a crescut an de an, ajungînd în 1958/59 la 4.886 școli cu clasele V-VII, în care au fost cuprinși 501.260 elevi. Începînd din 1955/56, învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și reședințe de raion, iar din 1958/59 obligativitatea lui s-a extins în toate localitățile rurale care au școli de 7 ani. Peste 85% din absolvenții clasei a IV-a au fost cuprinși în clasa a V-a în anul școlar încheiat. În noul an școlar numărul acestora va crește simțitor, creîndu-se premisele ca în viitorii cîțiva ani învățămîntul de 7 ani să fie generalizat în toată țara.

O dată cu dezvoltarea învățămîntului elementar s-au dezvoltat și celelalte verigi ale sistemului de instrucție și educație. Dintre acestea, școala medie de cultură generală s-a bucurat de o grijă deosebită. Cu 20 de ani în urmă, în cele 211 școli medii cu un efectiv de 29.004 elevi puțini fii de muncitori și țărani muncitori puteau pătrunde. Astăzi, majoritatea celor 113.641 elevi din cele 395 școli medii de cultură generală sînt fii ai muncitorilor și țărănilor muncitori.

În anii regimului democrat-popular învățămîntul profesional și tehnic s-a dezvoltat neconținut. În cele peste 700 școli profesionale, tehnice și tehnice de maistri au învățat în ultimul an aproape 130.000 ucenici și elevi. În anii de după reforma învățămîntului, aceste școli au dat industriei și agriculturii socialiste peste 250.000 muncitori calificați, din rîndul cărora s-au ridicat numeroși fruntași în producție și inovatori, iar economia, cultura și sănătatea publică au primit numai în anii primului cincinal peste 97.000 de cadre medii tehnice.

Puterea populară a dat o atenție deosebită formării unei noi intelectualități. O contribuție de seamă la aceasta a adus-o învățămîntul superior, organizat potrivit nevoilor dezvoltării economiei naționale. Față de anul 1938 numărul facultăților și al studenților a crescut de trei ori. În ultimul an în cele 95 facultăți fiind cuprinși 67.849 studenți. S-a produs o schimbare radicală a compoziției sociale a studenților, care reflectă din ce în ce mai mult structura de clasă a populației din țara noastră. S-a realizat o mai justă orientare profesională a tineretului, în concordanță cu nevoile de cadre pentru industrializarea socialistă a țării și transformarea socialistă a agriculturii. Astfel, peste 30% din totalul studenților au fost înscrși în 1958/59 în institutele tehnice. În timp ce în 1938 numai 9,2% din totalul studenților urmau cursurile în învățămîntul tehnic superior.

Prin organizarea și lărgirea învățămîntului seral și fără frecvență partidul și guvernul au creat oamenilor muncii din producție posibilități de a-și lărgi orizontul cultural-stiințific, de a deveni cadre cu o înaltă calificare. Numai în anul școlar 1958/59 cursurile serale ale școlii de cultură generală au fost frecventate de 47.735 elevi, iar la cursurile serale și fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior au fost înscrși 22.348 studenți.

Pentru a da femeilor mame posibilitatea să participe activ la viața economică și social-culturală, pentru a-i pregăti pe copiii în vîrstă de 3—7 ani pentru școala elementară, învățămîntul preșcolar s-a dezvoltat mult, numărul grădinițelor ajungînd la 6.674 față de 1.577 cite erau în 1938/39, în timp ce numărul copiilor cuprinși în aceste unități s-a ridicat de la 90.787 la 293.257. S-a restructurat și s-a lărgit mult rețeaua instituțiilor de educație și a școlilor speciale.

Una din marile realizări ale regimului democrat-popular în domeniul învățămîntului o constituie faptul că porțile școlilor de toate gradele s-au

deschis fiilor oamenilor muncii de toate naționalitățile. Dreptul la învățătură în limba maternă, de care naționalitățile conlocuitoare erau private în trecut, s-a concretizat în cele peste 3.000 unități de învățămînt și educație în limbile acestor naționalități, în care învață peste 245.000 elevi. Școlile comune cu secții de predare atît în limba romînă cît și în limbile naționalităților conlocuitoare, crearea Universității „Babeș-Bolyai” în care învață peste 4.200 tineri romîni și maghiari și în care disciplinele sînt predate în limba romînă, maghiară, sau în ambele limbi constituie o minunată formă de dezvoltare a frăției între diferitele naționalități, de educare a tineretului în spiritul internaționalismului proletar.

Creșterea simțitoare a numărului de învățători și profesori, îmbunătățirea permanentă a pregătirii și calificării lor profesionale, construirea a mii de localuri de școală și săli de clasă, înzestrarea lor cu mobilier și material didactic, asigurarea elevilor cu manuale și rechizite în număr suficient și la prețuri accesibile, sporirea an de an a sumelor destinate învățămîntului au creat premisele materiale pentru instruirea și educarea temeinică și multilaterală a tineretului.

Grija partidului și guvernului față de școală se împletește în permanență cu grija față de slujitorii ei, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și de muncă ale acestora. Numeroase documente de partid și de stat, începînd cu Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri din 16 august 1951 și terminînd cu recenta Hotărîre a partidului, care aduce o substanțială sporire a salariilor cadrelor didactice, sînt tot atîtea dovezi de netăgăduit ale acestei griji.

O dată cu schimbarea principiilor de organizare a învățămîntului, cu dezvoltarea rețelei școlare și a bazei didactico-materiale a școlilor s-a schimbat radical și conținutul învățămîntului. Școala nouă a regimului democrat-popular dă elevilor săi o pregătire multilaterală în legătură tot mai strînsă cu practica cu producția, îi înarmează cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății și îi educă în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar.

Succesele obținute în dezvoltarea învățămîntului din patria noastră în anii regimului democrat-popular au fost posibile datorită mărețului act de la 23 August 1944 și politicii partidului nostru, care ne conduce din victorie în victorie. Experiența și marile realizări ale școlii sovietice au fost în acest timp ajutorul de neprețuit pe care pedagogii din Republica Populară Romînă l-au simțit mereu alături în nobile lor muncă de formare a omului nou.

Acum, la cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei, învățătorii și profesorii privesc cu mîndrie drumul parcurs și pășesc cu încredere în viitor, strîns uniți în jurul partidului și guvernului.

NICOLAE SIPOȘ
director general
la Ministerul Învățămîntului
și Culturii

Statisticile arată :

In anii regimului democrat-popular, învățămîntul de toate gradele a cunoscut o puternică dezvoltare. Învățămîntul elementar de 4 ani a devenit general și obligatoriu, cuprînzînd toți copiii de vîrstă școlară. Dacă în anul școlar 1938/39 existau 12.884 școli primare, în anul școlar 1958/59 numărul școlilor cu clasele I—IV a crescut la 16.163, în care au fost cuprinși 1.452.086 copii.

O mare dezvoltare a luat-o învățămîntul de 7 ani, care începînd cu anul 1958 a devenit obligatoriu în toate localitățile care au școli de 7 ani.

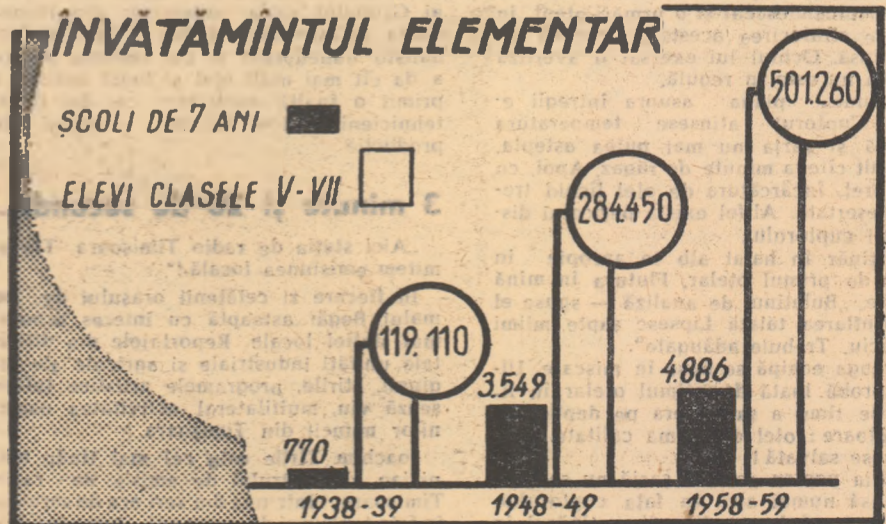
In anul școlar 1938/39 existau numai 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu care corespund actualelor școli de 7 ani și în care erau înscrși 119.110 elevi. În anul școlar 1958/59, numărul școlilor de 7 ani și al celor cu clasele V—VII a ajuns la 4.886, în care au fost cuprinși 501.260 elevi. Numai în ultimul an numărul acestora a crescut cu peste 60.000.

S-a dezvoltat mult și învățămîntul mediu de cultură generală. Față de 1938/39, numărul școlilor medii a crescut de la 211, cu 29.004 elevi, la 395, cu 113.641 elevi.

Odată cu creșterea numărului de școli și de elevi a crescut simțitor și numărul cadrelor didactice. Astfel, numărul învățătorilor care predau la clasele I—IV a crescut de la 36.665, cîți erau în anul școlar 1938/39, la 51.810 în anul școlar 1958/59, iar al profesorilor care predau la clasele V—XI de la 9.770 la 43.584.

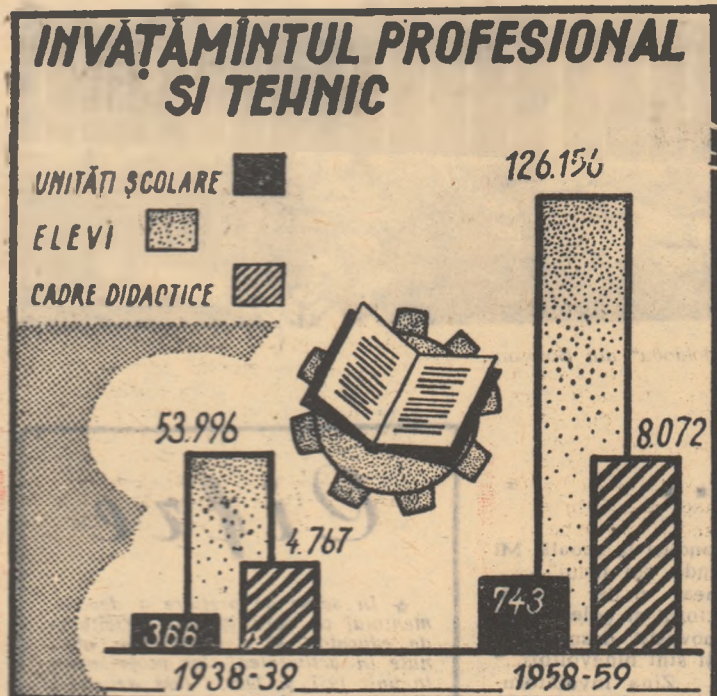
In regimul burghez-moșieresc învățămîntul preșcolar era reprezentat doar prin cele 1.577 unități în care erau cuprinși 90.787 copii, cu 1.819 educatoare. In regimul democrat-popular învățămîntul preșcolar se bucură de o grijă deosebită. Numărul grădinițelor de copii a ajuns în 1958/59 la 6.674 unități în care sînt cuprinși 293.257 copii.

Numărul școlilor profesionale, agricole și de meserii a crescut de la 224, cite erau în 1938/39 la 508 în 1958/59, al elevilor de la 39.250 la 92.243, iar numărul școlilor tehnice și tehnice de maistri au crescut de la 142 cu 14.746 elevi la 235 cu 33.913 elevi. In același timp numărul cadrelor didactice care predau în aceste școli a crescut de la 4.767 la 8.072.

viata școlii noastre

M A N U A L E CU UN CONȚINUT NOU

In raionul Cîmpeni

Cine a cunoscut cu ani în urmă raionul Cîmpeni și are prilejul să-l viziteze din nou acum înregistrează cu bucurie și satisfacție marile realizări dobândite aici în ultimii 15 ani. În acest colț de țară, cu bogății și frumuseți neasemuite, moșii se bucură de o viață tot mai bună. Aici, unde altădată domnea înțineric, există astăzi numeroase școli și instituții culturale. Până în ultimul eșalon, pe văile și pe colinele îndepărtate, poți găsi acum școală, cămin cultural, casă de citit, bibliotecă.

Raionul Cîmpeni a moștenit de la statul burghez peste 17.000 de analfabeți. De aceea, ridicarea nivelului cultural al maselor a trebuit să înceapă cu lucrul cel mai elementar dar cel mai necesar — cu lichidarea neștiinței de carte. Acum cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist găsește și raionul nostru cu neștiința de carte lichidată ca fenomen de masă.

S-au făcut progrese remarcabile în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele. Cîteva cifre comparative sînt edificatoare în această direcție. Cu 15 ani în urmă aveam în raion doar 3 grădinițe cu 3 educatoare. Astăzi avem 17 unități preșcolare cu 42 de educatoare. Cu peste 30 a crescut numărul școlilor de patru ani. A crescut de asemenea, an de an, numărul școlilor de 7 ani și medii. În școlile de toate gradele din raionul nostru frecventează cursurile 8772 de elevi, cu aproape 4000 mai mulți decît acum 15 ani.

Astăzi copiii moșilor nu mai străbat cîte 10-15 km, pentru a ajunge la o școală. Pentru ei au fost înființate peste 40 de școli noi, peste 20 de internate dotate cu toate cele necesare, pentru care statul alocă anual peste 900.000 lei. În comunele Șohodol, Bistra, Arada, Ponorel, Ciuruleasa, Abrud s-au înălțat din fundurile centralizate ale statului școli noi, luminoase, încăpătoare, cu săli de clasă spațioase, înzestrate cu mobilierul și utilajul necesar. De asemenea, au fost construite multe școli prin contribuția voluntară a țărănilor muncitori. Numai în ultimii ani au fost date în folosință 24 școli și 15 săli de clasă în comunele Mognă, Avram Iancu, Lupșa, Arada, Bistra, Sălcuia, Cîmpeni, Cărpiniș, Roșia Montană etc.

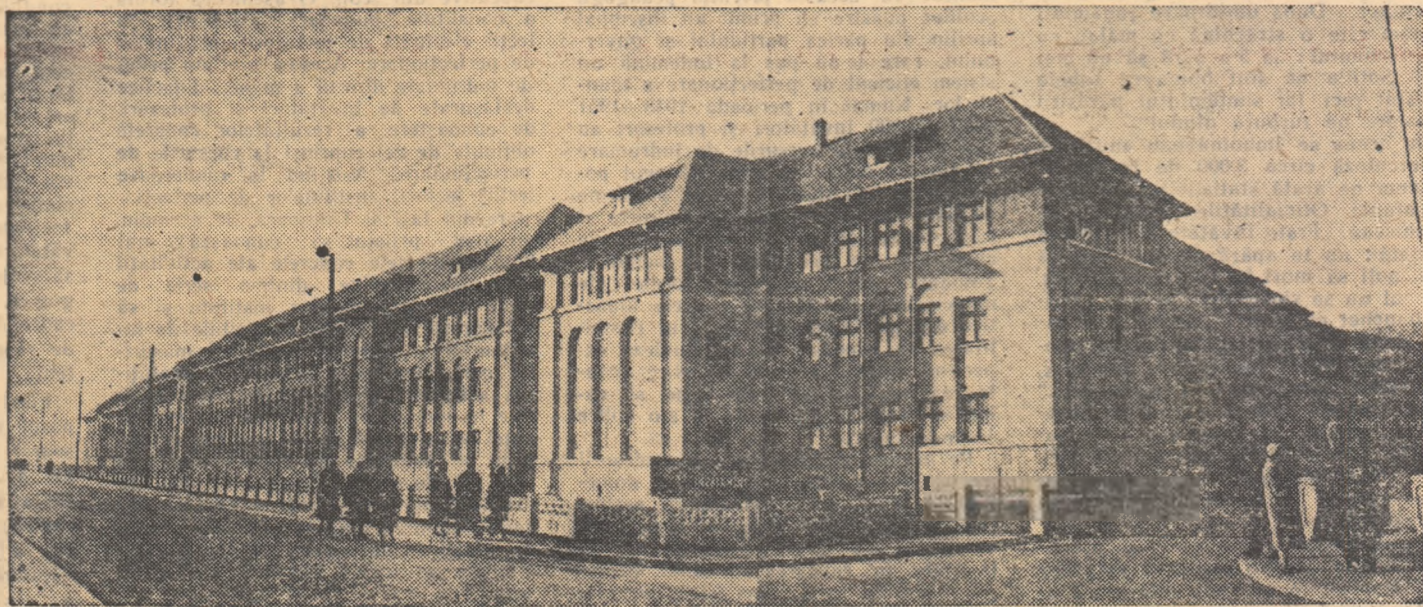
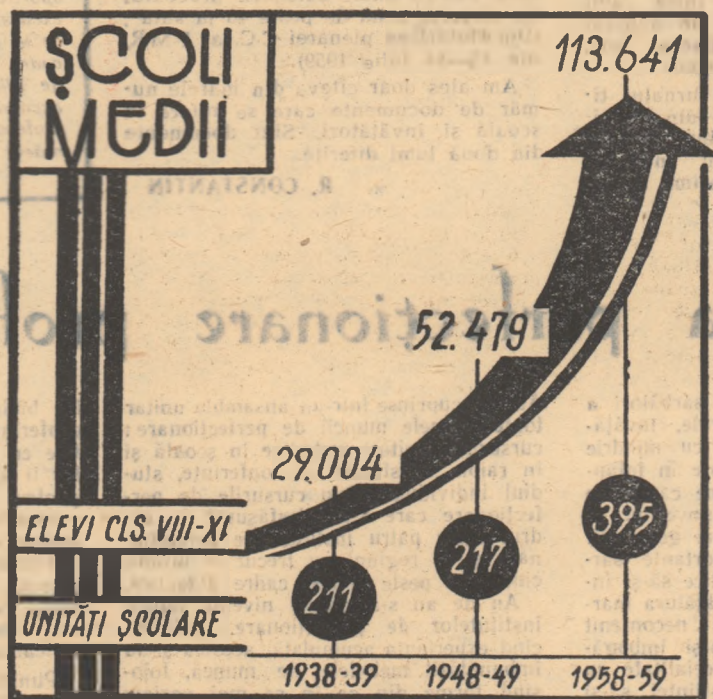
În raion nu există nici o școală profesională. În ultimii ani au fost înființate școli în care se pregătesc lăcătuși mecanici, zidari și timplari.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, cadrele didactice din raionul nostru desfășoară o intensă muncă culturală în cele 19 echipe de cor, în cele 44 echipe de teatru, în cele 37 echipe de

dans și în cele 14 brigăzi de agitație existente în raion.

Acum, cînd sărbătorim cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre, constatăm cu mîndrie și bucurie că slujitorii școlii din raionul Cîmpeni au dat patriei numeroase cadre bine pregătite, educă un tineret nou, însuflețit de dragoste pentru patrie, pentru popor.

ION LEAHU
șeful secției de învățămînt
și cultură a raionului
Cîmpeni

CONSTRUCȚII ALE SOCIALISMULUI: Complexul școlar de la Birlad.

Inițiată din inițiativa partidului, Editura de stat didactică și pedagogică a apărut ca o necesitate în desfășurarea revoluției culturale din țara noastră. Principala ei sarcină este de a pune la dispoziția elevilor manuale didactice care să contribuie nemijlocit la instruirea lor; la educarea lor în spiritul patriotismului socialist, de a răspîndi o bogată literatură pedagogică.

În anii regimului burghezo-moșieresc, cartea școlară era monopolul unor edituri care, realizându-și propriile lor scopuri comerciale, de îmbogățire pe spinarea maselor, urmăreau în același timp să formeze un tineret supus claselor exploatare. Vechile manuale dădeau doar atîtea cunoștințe cîte conveneau stăpînirii, denaturau adesea adevărul științific și căutau să educe elevii în spiritul moralei burgheze.

Așezînd pe baze cu desăvîrșire noi munci de elaborare a cărții școlare, dîndu-i un conținut întemeiat pe știința cea mai înaintată din lume, știința marxist-leninistă, editura didactică și pedagogică, îndrumată permanent de partid și lucrînd sub conducerea Departamentului școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a pus și pune la dispoziția școlilor noastre manuale care li înarmează pe elevi cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii și, în același timp, li educă în spiritul moralei comuniste, li învață să tubească munca și pe

cel ce muncesc, li cresc în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, al dragostei și respectului față de oamenii muncii de pretutindeni.

An de an au crescut numărul titlurilor și tirajul cărților școlare. Dacă în 1948 producția globală de manuale se ridică la 84 de titluri, cu un tiraj de 3.940.000 exemplare, în 1952 ea atînsese 270 de titluri cu un tiraj de 9.892.000 de exemplare, pentru ca astăzi să ajungă la un număr de 490 de titluri, cu un tiraj de 12.200.000 de exemplare.

În afară de manualele publicate în limba romînă, Editura elaborează manuale școlare în toate limbile naționalităților conlocuitoare, contribuind prin acestea la înfrățirea între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare. Numărul manualelor în limbile naționalităților conlocuitoare a crescut de la 29 de titluri, cu un tiraj de 270.000 de exemplare în 1948, la 250 de titluri, cu un tiraj de 1.300.000 de exemplare în 1959.

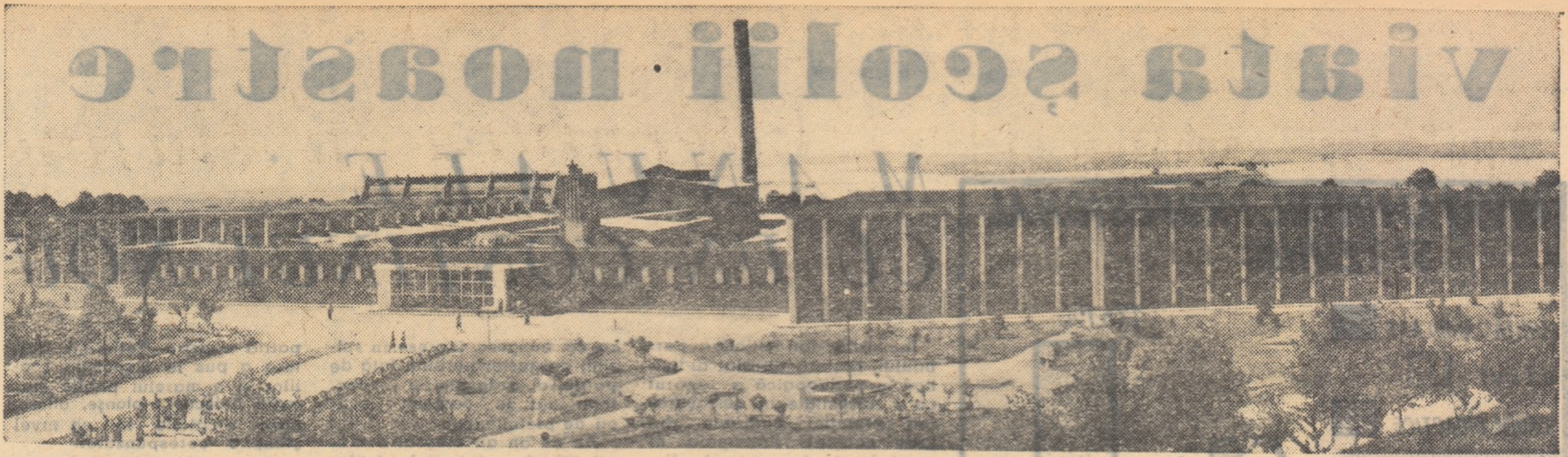
Asigurîndu-și un cerc larg de autori și colaboratori din rîndul celor mai buni învățători și profesori ai școlilor elementare și medii, cu o temeinică pregătire profesională și ideologică, cu o bogată experiență pedagogică, Editura izbuteste să dea manuale care răspund din ce în ce mai bine cerințelor școlii noastre noi. În același timp, contribuția pe care o dau la munca de elaborare a manualelor cadrele didactice din învățămîntul superior, oamenii de știință, academicienii, scriitorii, pictorii, graficienii și cartografil face ca nivelul ideologico-științific, literar și tehnic al cărții școlare să crească necontenit. Astfel de manuale cum sînt Economia politică, Geografia R.P.R., Istoria pedagogiei romînești, Matematica, Fizica, cărțile de limba romînă pentru clasele I-VII constituie un sprijin de mare preț în munca pe care o desfășoară cadrele didactice pentru a înarma tineretul cu bazele științelor, pentru a-l face cunoscută întreaga dezvoltare economică, socială, politică și culturală a poporului nostru. Manualul de cunoștințe elementare pentru producția industrială, cel de cunoștințe agricole, de tehnologia metalelor, manualul pentru construcții și alte cărți școlare de acest fel aduc o contribuție dintre cele mai însemnate la pregătirea elevilor pentru viitoarea lor muncă în producție, pentru formarea tineretului ca participant activ și conștient la marea operă de construire a socialismului în

patria noastră. Totodată, Editura a pus la dispoziția școlilor și a marelui public material didactic, planșe, atlase, hărți alcătuite la un nivel științific corespunzător.

Hotărîrile plenarelor C.C. al P.M.R. din iunie și noiembrie 1958, ca și Hotărîrea Plenarei din 13-14 iulie a.c. au constituit adevărate momente de cotitură în viața și activitatea Editurii. O mai mare grijă și atenție conținutului ideologico-științific o exigență sporită în apărarea purității liniei marxist-leniniste în elaborarea manualelor și a literaturii pedagogice, măsuri concrete pentru aplicarea sarcinilor economice trasate de partid — iată sinteza orientării muncii pe care o desfășoară Editura, ca urmare a îndrumării ei de către partid. Se pregătesc acum și vor apare în curînd manuale cum sînt Istoria R.P.R., Istoria literaturii romîne, Socialismul științific, Pedagogia generală și altele care vor furniza contribuția adusă de Editură la pregătirea științifică și practică a tineretului, la adîncirea muncii de educare a lui în spiritul comunismului. În cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, Editura și-a pus ca sarcină să îmbunătățească și mai mult conținutul și prezența grafică a manualelor și a lucrărilor pedagogice, dînd atenția principală orientării lor ideologice și conținutului lor științific. Cartea școlară oglindește din ce în ce mai mult și mai bine comorile și frumusețile patriei noastre, realizările regimului democrat-popular în toate domeniile, eroismul muncitorilor și al țărănilor muncitori care, sub conducerea partidului, își făuresc o viață nouă, socialistă. Omul nou, viața nouă care pulsează în țara noastră, înfrățirea între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, chipurile de eroi ai trecutului și prezentului, care constituie mîndria națională a poporului nostru, își găsesc un loc tot mai larg în manuale, în cărțile destinate elevilor și pedagogilor.

Întîmpinînd cu noi succese marea sărbătoare a eliberării patriei noastre, lucrătorii Editurii de stat didactice și pedagogice sînt hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru a da școlii lucrări care să constituie un ajutor din ce în ce mai însemnat și mai valoros în munca nobilă de instruire și educare a tineretului.

CONSTANTIN NUȚU
directorul Editurii de stat
didactice și pedagogice

CONSTRUCȚII ALE SOCIALISMULUI: Uzinele textile „Moldova” din Botoșani.

DOCUMENTE...

Am în față câteva documente care vorbesc despre școală și învățători. Multe din faptele la care se referă sînt necunoscute miilor de pedagogi care și-au început munca în anii puterii populare. Există însă și mulți învățători și profesori care au cunoscut vremurile oglindite în aceste documente. Săptămîna noastră le va prezenta în aceeași măsură și pe unii și pe alții.

Iată un fragment din expunerea de motive la legea învățămîntului din anul 1924. Citez:

„Am văzut: școli din comune de reședință, care în timpul unei ierni grele n-au avut nici un lemn, copiii aducînd dimineața, la venirea la școală, cite un lemn în brațul încheat. Școli care de ani de zile nu s-au putut repara și vărui. Școli, și acestea în marea majoritate a cazurilor, fără servitori, învățătorul-director, îndeplinind și acest oficiu; — școli la care materialul didactic și mobilierul se mărginește la câteva bănci stricate și o tablă, pe care se scrie după împrejurări, cu creta sau cu un cărbunaș; — școli în care nu se găsește nici harta patriei; — școli în care copiii stau în picioare din lipsă de bănci și scriu punînd tăblițele pe dusemea și întinzîndu-se în clasă cu fața în jos; — școli închise luni întregi, din cauză că au fost evacuate de proprietari, neplătîndu-li-se chiria ani întregi, fără ca nimeni să se seziseze și să ia măsuri”.

Măsuri nu s-au luat nici după adoptarea legii din 1924. Oficialitățile burgheze n-aveau nici timpul și nici interesul să se ocupe de școală, de elevii și învățătorii ei.

Iată un alt document oficial — Comunicatul revizoratului din județul Dimbovița, adresat învățătorilor din acest județ în 1930:

„Se aduce la cunoștința învățătorilor următoarele: sînt în restanțe salarii pe lunile: septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie. Statele au fost înaintate inspectoratului școlar regional Pitești, unde nu se știe din ce cauză n-au fost verificate și ordonate. Dealtfel, cazul nu e numai la Dimbovița, ci și în alte județe. Rugăm colegii învățători să aibă încă răbdare... Să nu căuțăm nici vinovați, nici răzbuunăre”.

Dar și fără să-i caute învățătorii li cunoșteau pe vinovați: reprezentanții orinduirii burghezo-moșieresti

Iată un fragment din articolul „Scrisoarea unui învățător dobrogean”, publicat în „Graiul Dimboviței” din 1932:

„Mincăm o dată pe zi și de multe ori nimic... După umiltoare rugăminti primim cite o strachină cu mîlaf, cu avertismentul: „a 5-a oară să nu mai vii”. Sotilele nu sînt bolnave; sobele ne sînt reci, iar simțămîntul părăsirii absolute ne turbură gîndul”.

De aceea se îmbolnăveau anual de tuberculoză circa 3.000 de învățători — cum ne arată statisticile sanitare de atunci. Oficialitățile, însă, nu se sinchiseau. „Frate învățător! înțelege o dată: nu te apără nimeni. Poți să urli, poți să mori în margine de șant, nimeni nu se sinchisește de tine. Ori ce banchet cultural — acolo unde între două gîlgiituri de șampanie, sfîrșie cîte unul: „Învățătorii, domnilor, învățătorii sînt apostolii neamului...” — sînt palme care ți se trag pe obraji tăi sfrijiiți de mizerie” — recunoaște „Graiul Dimboviței” nr. 24/1932.

Și, totuși, burghezia a manifestat interes pentru învățători. Dar nu pentru condițiile lor de muncă și de viață, nici pentru demnitatea și prestigiul lor... ci pentru captarea voturilor învățătorimii în preajma diferitelor alegeri.

Cercetez mai departe hîrțile din fața mea. De astă dată sînt altfel de

documente, deși vorbesc tot despre școală și învățători. Documente despre școala poporului și învățătorii ei.

„Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie și abnegație zecile de mii de învățători răspîndiți pe tot întinsul țării noastre” (Din cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor, 1952).

Răsfoiesc mai departe documentele. Toate arată preocuparea regimului democrat-popular pentru a crea cadrele didactice condiții tot mai bune de muncă și de viață:

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 387 din aprilie 1956 a determinat creșterea salariului mediu al cadrelor didactice cu 46 la sută. (Din raportul C.C. al S.M.L.C. la cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură).

„În semn de prețuire a activității lor, 52 de cadre didactice au primit titlul de învățător sau profesor emerit, iar peste 2.300 de educatoare, învățători, profesori au fost decorați cu diferite ordine sau medalii ale R.P. Romîne”. („Romînia liberă” din 29 iunie 1958).

„Pentru nevoile învățămîntului, extinderea rețelei de școli, îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale cadrelor didactice numai între anii 1951 și 1958 s-a alocat din bugetul statului suma de 20 miliarde lei”. („Știința” din 30 iunie 1959).

Iată cîteva spicuri din jurnalul tînărului profesor V. Roman din Rîmnicul Vilcea: „Azi s-a ținut ședința festivă dedicată primirii noastre. Am primit 700 de lei ca primă de in-

stalare. Am fost conduși la școală. Mi s-a indicat casa unde voi locui”.

„Este prima mea zi de școală. Cite emoții! Directorul și colegii mai în vîrstă mi-au povestit despre primele lor lecții. Toți sînt binevoitori...”

„Ieri a fost „Ziua Învățătorului”. Am fost evidenciat de secția de învățămînt. Sînt în al cincilea an de activitate la catedră.”

„Notez în fugă. La 5 iulie plec la Bforie, trimis de sindicat. Este al doilea an cînd merg la mare prin C.C.S.”.

Astăzi învățătorii pleacă la mare, unii dintre ei locuiesc poate chiar în aceeași vilă în care un cunoscut ministru burhez a dat celebra soluție delegației învățătorilor venită să expună situația grea a învățătorimii: „Spuneți-le să se arunce în mare”.

Iată și cel mai recent document.

Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959 stabilește: „Salariile tarifare ale învățătorilor și profesorilor din învățămîntul general, profesional și tehnic se vor majora în medie cu 24 la sută, la unele categorii procentul de creștere ajungînd la peste 35 la sută. Ținînd seama și de reducerea impozitului pe salarii învățătorii și profesorii vor obține o creștere a veniturilor din salarii în medie cu 30 la sută, pentru unele categorii procentul de creștere fiind de peste 40 la sută”. (Din Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959).

Am ales doar cîteva din marea număr de documente care se referă la școală și învățători. Sînt documente din două lumi diferite.

R. CONSTANTIN

Cifre

★ În semn de prețuire a devotamentului cu care își duc activitatea de educatori și a rezultatelor obținute în activitatea lor profesională în anii 1957 și 1958, 1398 de cadre didactice au fost distinse cu titlul de „învățător fruntaș” sau „profesor fruntaș”. La sfîrșitul acestui an școlar 557 de învățători și 235 de profesori au primit titlul de „învățător fruntaș” și „profesor fruntaș”.

★ Învățătorii și profesorii își petrec zilele de concediu în frumoasele stațiuni balneo-climaterice despre care în trecut povesteau elevilor lor fără să le fi văzut măcar odaia. Numai în anul 1958 stațiunile noastre de odihnă au găzduit peste 16.000 de lucrători din învățămînt.

★ Importante sume din bugetul asigurărilor sociale sînt destinate pentru organizarea de diferite acțiuni sociale pentru cadrele didactice: ajutoare, tratamente, acțiuni de prevenire a îmbolnăvirilor. Numai într-un singur an — 1957 — s-au cheltuit în aceste scopuri 47.362.487 lei.

★ Pentru cunoașterea patriei, a dezvoltării economiei noastre naționale comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și colectivele sportive organizează în fiecare an excursii didactice-științifice și turistice la care participă anual numeroase cadre didactice. În vara anului 1958, de pildă, au participat la aceste excursii peste 10.000 învățători și profesori. La sfîrșitul acestui an numărul lor va fi mult mai mare.

Continua perfecționare profesională

Acum, cu prilejul marii sărbători a eliberării patriei, educatoarele, învățătorii și profesorii își trec cu mîndrie în revistă realizările obținute în împlinirea sarcinii de onoare pe care le-a încredințat-o partidul și guvernul — educația comunistă a tinerii generații.

Îndeplinirea acestei importante sarcini a cerut cadrelor didactice să-și însușească tot mai adînc învățătura marxist-leninistă, să-și ridice necontenit nivelul ideologic-politic, să-și îmbogățească cunoștințele de specialitate cu cele mai noi cuceriri ale științei, să-și îmbunătățească permanent metodele de muncă. În această privință pedagogii școlilor noastre au primit un însemnat sprijin din partea partidului și guvernului, care le-au pus la îndemînă un sistem eficient de perfecționare a muncii lor. Numai în perioada 1948—1951 peste 76.000 învățători și profesori au fost cuprinși la cursurile de îndrumare a cadrelor didactice, unde au avut posibilitatea să studieze unele probleme de bază ale teoriei marxist-leniniste și să-și restructureze cele mai importante cunoștințe de pedagogie și metodică. Totodată, prin diferitele forme ale muncii de perfecționare cadrele didactice din patria noastră au avut posibilitatea să cunoască și să studieze experiența bogată a școlii sovietice, școala cea mai înaintată din lume, să valorifice această experiență și s-o aplice în mod creator.

Pe măsură ce învățătorii și profesorii au căpătat o orientare nouă în domeniul învățămîntului, sistemul de perfecționare a cadrelor didactice s-a îmbunătățit și s-a lărgit, avînd scopul să le ajute în ridicarea nivelului ideologic-științific și a măiestriei pedagogice. Instituirea unui sistem de studiu de perfecționare în anul 1954 a constituit un pas mai departe în această privință.

Au fost cuprinse într-un ansamblu unitar toate formele muncii de perfecționare: cursuri, activități metodice în școală și în raion, consfățuiri și conferințe, studiul individual. Prin cursurile de perfecționare care s-au desfășurat în cadrul celor patru institute de perfecționare și la regiuni au trecut în ultimii cinci ani peste 60.000 cadre didactice.

An de an s-a ridicat nivelul muncii institutelor de perfecționare. Valorificînd experiența acumulată, acestea și-au îmbunătățit metodele de muncă, folosind forme din ce în ce mai variate pentru sprijinirea activității instructiv-educative din școli. O asemenea formă o constituie, bunăoară, asistențele la lecții efectuate de lucrătorii institutelor de perfecționare. Acestea sînt un prilej de îndrumare directă a muncii didactice desfășurate de învățători și profesori, de cunoaștere a rezultatelor concrete obținute de cei cuprinși la cursurile de perfecționare. Asistînd la numeroase lecții, lectorii institutelor de perfecționare din Iași și Timișoara, de exemplu, au avut prilejul să cunoască mai bine problemele concrete ale activității instructiv-educative dintr-o serie de școli din raza acestor institute și să colaboreze mai strîns cu secțiile de învățămînt și cultură în găsirea măsurilor corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității metodice. Rezultate pozitive în munca de valorificare a experienței pozitive din școlile noastre au obținut și instituturile de perfecționare din Cluj și București. În scopul unei îndrumări mai competente a cadrelor didactice pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă, instituturile au întărit legăturile cu întreprinderile industriale și agricole.

Studiul individual pe care îl desfășoară cursanții institutelor de perfecționare pe baza programelor și indicațiilor

lor bibliografice elaborate de ministere, conferințele, consultațiile și lecțiile practice cu care instituturile vin în sprijinul lor îi ajută să aprofundeze problemele, pentru ca în etapa cu frecvență a cursurilor să le poată dezbate mai temeinic și să tragă concluzii practice.

Introducerea gradelor didactice prin recenta hotărîre a partidului și guvernului va stimula într-o măsură și mai mare interesul cadrelor didactice pentru ridicarea măiestriei lor pedagogice.

Punînd la dispoziția tuturor pedagogilor un sistem organizat de perfecționare, partidul și guvernul le creează condiții tot mai bune pentru o muncă rodnică, care să le aducă satisfacții morale. Aprecînd acest ajutor permanent, cadrele didactice manifestă un interes din ce în ce mai mare față de orice formă care contribuie la perfecționarea muncii lor, conștient fiind că numai printr-o continuă pregătire își vor putea realiza în condiții bune sarcinile ce le revin. Cursurile de perfecționare au dat prilej multor învățători și profesori să-și afirme și să-și desăvîrșească calitățile lor pedagogice, din rîndurile lor ridicîndu-se cadre de inspectori, metodiști, directori de școală, care îndrumăzau cu competență învățămîntul nostru

Fiînd ajutați în permanență să țină pasul cu viața, slujitorii școlii desfășoară o activitate creatoare, munca lor a căpătat un orizont larg. Grijă partidului și guvernului pentru continua perfecționare a muncii didactice a făcut să crească autoritatea învățătorimii noastre și aportul ei la pregătirea noilor generații de constructori ai socialismului.

CORNELIA TEODORESCU

Manifestări sărbătorești

În întreaga țară se desfășoară în zilele acestea care premerg marii sărbători din August 23, decada culturii. Asistăm cu mândrie la un spectacol grandios și impresionant care oglindește uriașa dezvoltare căpătată de arta și cultura de la noi în cei 15 ani de democrație populară.

În toate compartimentele sale viața culturală din țara noastră a înregistrat într-un deceniu și jumătate un salt urias. Cultura celor 15 ani reprezintă cultura unei epoci, a unei ere noi, era vieții libere și fericite a poporului nostru.

Cartea a luat în perioada acestor 15 ani un avânt nemaicunoscut. Un adevărat eveniment l-a constituit apariția în ediție completă a „Opinelor” în 37 de volume ale lui V. I. Lenin. Literatura română beletristică a dat în acești ani opere de o mare valoare literară a căror faimă a depășit hotarele țării. Sînt bine cunoscute astfel opere ca „Mitrea Cocor”, romanul lui Mihail Sadoveanu distins cu Medalia de aur a păcii, „Un om între oameni” de Camil Petrescu, „Descult” de Zaharia Stancu, „Moromeții” de Marin Preda, „Cronica de familie” de Petru Dumitru, „Străinul” și „Selea” de Titus Popovici, „Bărăgan” de V. Em. Galan, „La cea mai înaltă tensiune” de Nagy István și multe altele.

Filmul românesc am putea spune că s-a născut și a crescut o dată cu anii noștri, pentru că dacă ne luăm după cele câteva filme de dinainte de momentul eliberării, nu putem vorbi de o reală producție cinematografică în țara noastră. Studioul cinematografic de la Buftea, care prin materialul cu care este înzestrat ar putea fi pus alături de marile studii din lume, ne-a dat pînă acum numeroase filme dintre care multe au participat la festivaluri internaționale unde au căpătat distincții și medalii.

Pe scenele teatrelor care s-au înmulțit în țara noastră într-un ritm uimitor, au apărut piese noi în care dramaturgii vorbesc despre

oamenii simpli, despre poporul țării noastre care a pășit pe un drum nou.

Cărțile, filmele, teatrele, expozițiile, muzeele, dansul și muzica — într-un cuvînt arta și cultura — au devenit un bun al maselor largi. Despre toate aceste fapte vorbesc numeroasele manifestări care au avut loc în timpul decadei culturii în întreaga țară, în săli de conferințe, în școli, în biblioteci și librării, pe scenele teatrelor și ale cinematografelelor.

Acum, în decada culturii, are loc faza finală a celui de al V-lea concurs al artiștilor amatori. O minunată manifestare de artă populară care oglindește imensele potențe ale geniului artistic al poporului nostru. Au sosit aici peste 6.000 de artiști de la orașe și sate. Aceștia nu reprezintă însă decît o mică parte din cei 700.000 de artiști amatori care s-au întrecut în cadrul acestui concurs. Alături de romini sînt maghiari, germani, turci, armeni, sirbi, cehi, — muncitori irunțași, țărani colectivști și întovărășiți, învățători și profesori, oameni de diferite profesii. Talente sortite altă dată să se piardă în anonimul au urcat zilele acestea treptele unei scene din Capitală și au cules ropotele de aplauze ale unui public entuziasmat. Concursul de la Teatrul C.C.S. este una din nenumăratele dovezi ale caracterului profund popular pe care l-au căpătat arta și cultura în anii noștri de democrație populară.

Pe tărîmul artei plastice două mari evenimente rețin atenția publicului din Capitală: deschiderea marii expoziții de artă plastică închinată aniversării Eliberării în sala de expoziție din Parcul „I.V. Stalin” și deschiderea bienalei de artă populară.

Pretutindeni în țară au loc întâlniri ale scriitorilor, artiștilor plastici, muzicienilor cu oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare, se deschid noi expoziții și muzee, se prezintă spectacole festive.

O. M.

Literatura în slujba educării tineretului

Cercetătorului care studiază trecutul literaturii noastre pentru copii i se oferă puține opere demne de a fi valorificate. Este drept că marii noștri scriitori Ion Creangă, Mihail Eminescu, George Coșbuc, Alex. Vlahuță, Mihail Sadoveanu, Cezar Petrescu și alții au scris pagini nemuritoare pe înțelesul micilor cititori. Dar o preocupare oficială pentru o literatură scrisă anume pentru copii n-a existat. Această grijă era lăsată pe seama unor case particulare de editură, care urmăreau scopuri comerciale. Ele au inundat librăriile cu povestiri polițiste și aventuri lipsite de orice valoare literară, periculoase din punct de vedere educativ. Profesorii de limba română, întruniți în congres în anul 1938, au arătat plini de indignare influența dăunătoare a acestor scrieri asupra elevilor și au condamnat totala nepăsare a autorităților școlare față de această problemă. Atitudinea oficialităților de pe atunci nu era însă nepăsătoare, ci intenționată. Prin literatura care era lăsată să circule în voie se căuta să se cultive în rândurile tineretului disprețul pentru înaltele însușiri omenești, dezorientarea în fața vieții, descurajarea.

Partidul Comunist din România, prin presa lui legală și ilegală, a demascat politica educativă a burgheziei și moșierimii și a chemat pe scriitorii și pedagogii patrioți să intervină direct, prin scrierile și activitatea lor, la justa orientare a tineretului. La îndemnul partidului, Alexandru Sahia, A. Toma și alți scriitori înaintași au scris și au tradus opere literare valoroase pentru copii și tineret, au scos reviste și au editat colecții-biblioteci care s-au bucurat de un deosebit succes în rândul cititorilor.

O dată cu eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, partidul a putut să-și desfășoare larg opera sa îndrumătoare și în acest domeniu. El a orientat activitatea scriitorilor și editorilor spre valorificarea celor mai prețioase opere literare din trecut, spre răspîndirea largă a scrierilor din literatura sovietică, din literatura clasică universală și îndeosebi spre crearea unei literaturi originale pentru copii și tineret, bazată pe principiile realismului socialist. În primii ani după eliberarea patriei noastre au început să apară în Editura de Stat povestirile lui Creangă și Sa-

doveanu, poezile lui Eminescu și Coșbuc și alte scrieri ale literaturii noastre clasice accesibile copiilor. De un deosebit succes s-au bucurat traduceri din operele marilor scriitori ai literaturii sovietice: A. M. Gorki, V. Maiakovski, A. Fadeev, N. Ostrovski, A. P. Gaidar și alții. După înființarea Editurii Tineretului, în anul 1948, literatura pentru copii a cunoscut o impresionantă dezvoltare. În anii aceștia s-au tipărit de zeci de ori mai multe cărți pentru copii și tineret decît în toată perioada premergătoare eliberării patriei noastre.

Dar cea mai importantă realizare în acest domeniu, urmare a îndrumării pline de dragoste și atenție a partidului nostru, este crearea literaturii originale pentru copii și tineret. Invingînd greutățile inerente începutului, an de an scriitorii noștri au creat opere valoroase care au îmbogățit mereu acest important sector al creației literare. Îmbinînd creator tradițiile basmului nostru popular cu aspirațiile de astăzi ale poporului, scriitorii ca Nina Cassian, Vladimir Coliș, Al. Mitru, Călin Gruia și alții au realizat basmul nou al epocii noastre, în care omul și munca lui creatoare sînt izvoare nesecate de inspirație. Au apărut numeroase povestiri, schițe, nuvele și romane pentru tineret care oglindesc viața de astăzi a poporului nostru. Primele succese ale prozei noastre pentru copii au fost marcate de lucrări ca „Nufărul roșu” de Petre Luscacov, „Inimoișii” Gică Iuleș, „Marea bătălie de la Iazul Mic” a lui Octav Păncuțaș, „Ospățul lui Rez Mihaly” de Nagy István și altele care, cerute cu insistență de cititori, au fost editate în tiraje de zeci de mii de exemplare. Schițele și nuvelele cu teme din viața școlară și a pionierilor ale lui Ștefan Luca, Nicuță Tănase, Asztalos István și alții sînt mult apreciate de cititori, care se regăsesc în eroii zugrăviți de acești scriitori. Trebuie să menționăm contribuția însemnată a poezilor noștri în domeniul creațiilor pentru copii. Maestrul Tușor Argezei. Otilia Cazimir și alți poeți au publicat culegeri de poezii pline de farmec, de haz și de filc pentru cei mici. Pline de avînt revoluționar și dragoste fierbinte pentru partid și pentru oamenii muncii de la noi și din lumea întreagă sînt versurile scrise pentru elevi și

pionieri de Mina Benic, Cicerone Theodorescu, Maria Banuș, Dan Deșliu, Eugen Frunză, Alexandru Andrițoiu, Ion Braș și alți poeți valoroși. Versurile satirice ale lui Marcel Breslașu, ale regretatului poet Nicolae Labiș, creatorul vestigiilor eroi comici „Păcălici și Tăndălici”, ale Ninei Cassian, ale lui Ion Hobană și ale altor poeți tineri amuză dar și urzică cu săgețile lor îndreptate împotriva unor năravuri care trebuie luate.

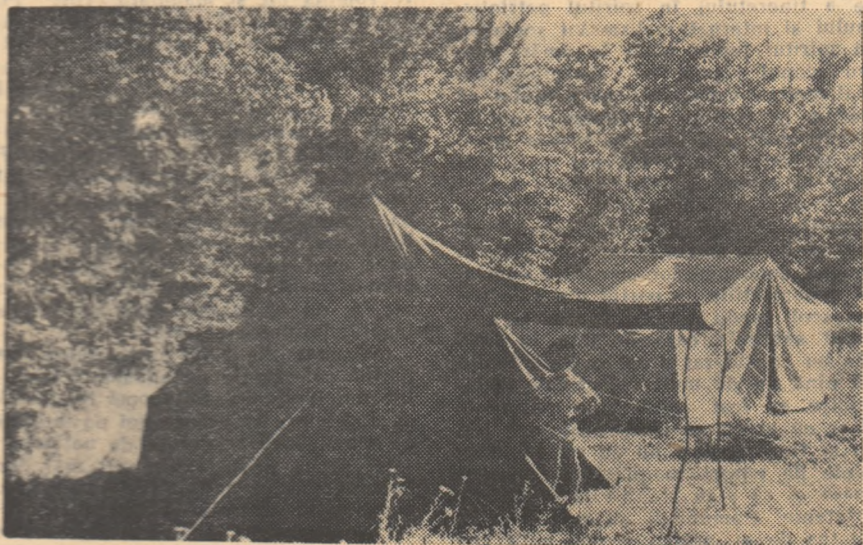
Realizări însemnate s-au obținut și în domeniul literaturii de aventuri, căreia scriitorii noștri i-au dat un înalt conținut etic prin scopul urmărit de eroi și prin calitățile omenești deosebite de care aceștia dau dovadă. „Toate pinzele sus” de Radu Tudoran, „Aina Albă” de I. Poper, „La miezul nopții va cădea o stea” de Theodor Constantin se înscriu printre cele mai valoroase realizări din acest domeniu. Nu mai puțin importantă este creația literară în domeniul literaturii științifico-fantastice și de popularizare a științei. Mai amintim de începuturile promițătoare ale dramaturgiei noastre pentru copii și tineret, care a cunoscut în ultimii ani câteva succese însemnate cu piese scrise pentru teatrele cu actori, dar mai ales pentru teatrele de păpuși și pentru scenariile radiofonice.

Ca de la cer la pămînt se deosebește situația de astăzi în domeniul literaturii pentru copii față de aceea cîm trecut. În locul unor scrieri lipsite de valoare și periculoase din punct de vedere educativ se dezvoltă o bogată literatură — valoroasă din punct de vedere artistic și cu o excepțională influență educativă. Ca parte integrantă a literaturii realist-socialiste, literatura pentru copii cultivă în masa cititorilor dragostea de patrie, dragostea pentru clasa muncitoare și pentru partidul ei, dragostea pentru oamenii muncii de pretutindeni, pasiunea pentru munca creatoare, optimismul și încrederea în viață.

La cea de a cincisprezecea aniversare a eliberării patriei noastre literatura pentru copii se prezintă cu mari și importante succese. Îngrumată de partid, ea va da mereu mai multe și mai valoroase opere care vor intra în patrimoniul de aur al literaturii noastre socialiste.

Conf. univ. ILIE STANCIU

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

Inspeția de dimineață la tabără

În excursie (Elevii Școlii de 7 ani nr. 6 din Timișoara ascultă explicațiile profesorului cu privire la istoria vechii cetăți Șoimoș).

Cu lotca prin Delta.

Excursie pe Dunăre

Pe covetă stau de vorbă cîțiva din cei 130 de călători. Au urcat ceva mai de dimineață decît în mod obișnuit pentru a prinde încă un răsărit de soare pe Dunăre. Este de altfel ultimul. Peste cîteva ore ajungem la Brăila, oraș cu care se încheie excursia noastră.

— Delta este o vrăjitoare care te farmecă prin neasemuita ei frumusețe. O vrăjitoare care naște și renaște mereu, spune cineva.

— O vrăjitoare al cărei stăpîn este omul. Omul zlelor noastre, observă un altul.

Razele soarelui încearcă timid să scalde puntea de sus. Între timp s-au sculat și ceilalți participanți la excursie. Este ultima zi pe apă și vor să-și umple privirile de nemărginita ei frumusețe.

PRETUTINDENI — NOUL

Excursia la care participă fruntași ai muncii culturale din școlile Capitalei are ca obiectiv important contactul cu realitățile patriei noastre în cel de al 15-lea an de la eliberare — pe itinerariul Galați, Tulcea, Sf. Gheorghe, Sulina, Brăila.

Fie că este vorba de Bărăganul Ialomiței, al Brăilei, fie că este vorba de orașul Galați, de celelalte localități pe care le-am vizitat, te solicită două aspecte, expresie a unui și aceluiași fenomen — acela al necurmărilor lupte dintre vechi și nou. Și nu poți să nu fii bucuros văzînd cum noul, progresul, pătrunde în sferă tot mai largă, într-un ritm care-l depășește cele mai optimiste așteptări. Unul din membrii expediției noastre, profesor cu o activitate la catedră de peste 20 de ani, care și-a început cariera didactică în Galați, ne mărturisea după ce am vizitat orașul că nu mai recunoaște aproape nimic din ce a fost aici odinioară. Zeci de blocuri noi, moderne, străzi și bulevarde, fabrici, școli și chiar institute de învățămînt superior! În Brăila același lucru. Portul din Tulcea, pe care l-am văzut nu mai de mult decît anul trecut, nu l-am recunoscut nici eu. În timpul călătoriei ne-am oprit la Crișan, un sat de pescari la cîteva kilometri de Sulina, în mijlocul împărăției apei, Cherhanaua veche era demolată. „Am construit alta nouă, ne-au spus pescarii din Crișan, încăpătoare și înzestrată cu tot utilajul modern”.

De-a lungul șatului am numărat multe case noi, construite într-un singur an, frumoase, împodobite cu înfloriturile arhitectonice populare. Și școala are clădire nouă, faza care ne duce cu lotca spre Caraorman, prin marea de stuf și nufăr, pe unul din canalele cele mai pitorești ale Deltei. Ne informează că anul acesta a părăsit școala prima promoție de absolvenți a 7 clase, că în toamna anului trecut pescarii au format un cor de 109 persoane cu care au obținut locul I pe regiune la cel de al cincilea concurs al formațiilor artistice de amatori, că au o echipă de dansuri și una de teatru. Analfabetii nu mai există în sat, iar problema școlarizării a fost rezolvată de mult. Toate acestea într-o localitate în care, în afara luptei cu

mentalitățile moștenite din trecut, trebuiau învinse și asperitățile naturii.

DATE NOI ÎN CARNETELE DE NOTE

Din București pînă la Galați au fost parcurse porțiuni ale cîmpiei romine, observîndu-se culoarea solului și planșele de cultură. În partea de apus, la limita cîmpiei, s-au observat Subcarpații și, în continuare lor, Carpații de curbură.

În carnetele de drum multe pagini ocupă însemnările făcute la uzina metalurgică „Nicolae Cristea” din Galați. Aci s-a urmărit în special procesul tehnologic de fabricare a tablei zincate. I-au impresionat în mod deosebit pe pedagogii noile laminoare și introducerea automatizării. O amintire de neuitat le-au lăsat muncitorii cu hărnicia, dîrzenia, priceperea lor.

Primul contact cu bătrînul fluviu a fost la „Colțul pisicii”, în apropierea orașului Galați. Profesorii de geografie sînt mereu solicitați cu întrebări. Sînt doar în specialitate. Pînă la Ceatal-Ismail s-au făcut observații asupra nivelului, vitezei, adîncimii și debitului apei, asupra malurilor Dunării, vegetației de apă precum și asupra Munților Măcinului care se vedeau din mersul vaporului.

Pe brațul Sf. Gheorghe s-a cercetat fauna și flora Deltei. La Sf. Gheorghe a fost vizitată cherhanaua, unde pedagogii au văzut numeroase specii de pește de mare și apă dulce. De aci s-a făcut o plimbare cu cuterele pe Marea Neagră. Discuțiile angajate de astă dată probleme de geologie, de istorie, de economie. Multe explicații utile, mai ales în legătură cu acestea din urmă, ne-au fost date de Inginerul șef al întreprinderilor de pescuit din Delta, care a însoțit pe pedagogii în plimbarea pe mare.

Drumul spre Sulina a durat mai bine de o noapte. Pe parcursul brațului Sulina excursiștii au văzut noul șantier de la Maliuc pentru valorificarea stufului din delta, care le-a permis să înțeleagă mai bine perspectivele de dezvoltare ale industriei prelucrării stufului din țara noastră.

Una din părțile cele mai frumoase ale excursiei a fost expediția cu lotca pe canalul spre Caraorman. De o parte și de alta se întind păduri nepătrunse de stuf, în care își au cuiburile mii de păsări. O dună în tuncată la orizont anunță vestita pădure Letea. Aci s-au studiat de aproape stuful, papura, ciulinii de apă, nufărul alb, macul galben de apă, care stăpînesc întinderi nemărginite. A fost observată viața pelicanilor, pescărușilor și a altor păsări de baltă.

Cunoștințele și impresiile culese din excursie vor îmbogăți conținutul lecțiilor, le vor face mai vii, mai interesante, contribuind la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. „Cunoscînd bogățiile și frumusețile patriei noastre — spunea la sfîrșitul excursiei profesoara Elena Pleșa — le înțelegem mai bine, le iubim mai mult. Iar iubirea noastră se reflectă în hotărîrea de a participa mai activ la marea ofensivă a construcției socialiste”

CONST. RĂDOI

Din experiența anului încheiat

Viața de partid

In unitate frățească

Partidul Muncitoresc Român și Guvernul R.P. Romine, aplicînd politica leninistă de rezolvare a problemelor naționale, asigură cu consecvență deplină egalitate în drepturi a naționalităților conlocuitoare. Existența învățămîntului în limbile naționalităților conlocuitoare este o expresie a acestei politici.

În școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare din țara noastră, fiii oamenilor muncii maghiari, germani, sirbi, tătari și de altă naționalitate sînt educați și instruiți cu grijă, sînt ajutați să se pregătească bine pentru viață. La terminarea medii cei ce doresc urmează învățămîntul superior sau intră direct în producție, pentru a fi cît mai curînd folositori societății.

Școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare consideră ca o datorie de mare însemnătate a lor aceea de a crește tineri pătrunși de dragoste fierbinte față de patria noastră, Republica Populară Romină, de spiritul internaționalismului proletar, tineri înzestrați cu deprinderi trainice de muncă, cu temeinice cunoștințe teoretice, care să posede bine limba romină, astfel ca după absolvirea învățămîntului de cultură generală să se poată încadra în munca de construcție socialistă în oricare colț al țării.

Colectivele de pedagogii din școlile Regiunii Autonome Maghiare sînt conștiente de faptul că educarea copiilor maghiari în spiritul frăției cu copiii romini și de orice altă naționalitate din țara noastră pune baze sănătoase colaborării lor de mai tîrziu, cînd ca oameni maturi vor munci cot la cot în fabrici, uzine, pe ogoare. În scopul dezvoltării acestei frății, organizațiile de partid din școlile medii ale orașului Tg. Mureș s-au preocupat de întărirea și lărgirea legăturii dintre școlile cu limba de predare romină și maghiară. Ele au căutat să apropie cît mai mult atît pe profesorii cît și pe elevii romini și maghiari, ajutîndu-i să-și cunoască reciproc munca, problemele, preocupările. Astfel, în anul trecut, la îndrumarea dată de organizația de partid, Școala medie „Bolyai Farkas” (cu limba de predare maghiară) a stabilit o legătură mai strînsă cu Școala medie „Papiu Ilarian” (cu limba de predare romină). Organizațiile de partid din cele două școli au discutat posibilitățile practice și modalitățile de lărgire a colaborării dintre colectivele lor. O legătură asemănătoare s-a stabilit și între Școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară și Școala medie „Unirea”.

În ce privește îmbunătățirea colaborării dintre școlile medii cu limba de predare romină și cele cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș, s-au făcut progrese însemnate mai ales în acest an, în urma celei de a II-a Conferințe pe țară a U.A.S.R. în care a fost subliniat cu tărie faptul că școala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naționalitățile, de înlăturare a tendințelor de izolare națională și a rămășițelor învrăjbirii naționale, pe care au cultivat-o clasele exploatare, de educare a tineretului în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, în spiritul luptei umăr la umăr pentru scopul comun — construirea socialismului. Conferința ne-a ajutat să vedem că trebuie să depunem noi eforturi pentru a face ca școlile noastre să contribuie în tot mai mare măsură la întărirea frăției dintre tinerii de toate naționalitățile, creîndu-le condiții să desfășoare împreună cît mai multe și mai diferite activități. În lumina documentelor acestei Conferințe, organizațiile de partid din cele patru școli medii din Tg. Mureș au discutat sarcinile care le stau în față. Ele au considerat drept o lipsă faptul că pînă nu de mult colectivele pedagogice au fost adeseori mulțumite doar cu aceea că între profesorii lor, ca și între școlarii nu au existat diferențe de păreri, manifestări nesănătoase și că s-au stabilit legături de prietenie. Comuniștii au arătat necesitatea de a apropia și mai mult pe elevii și profesorii romini și maghiari.

De un real folos în această privință au fost consfătuirile organizate de

comitetul regional de partid cu directorii școlilor medii și secretarii organizațiilor de partid în care s-au discutat modalitățile de întărire a frăției dintre copiii și profesorii romini și maghiari. Trăgînd învățăminte din această dezbateri, organizațiile de partid din cele patru școli medii și-au analizat activitatea și au luat hotărîri pentru întărirea legăturii dintre colectivele școlilor, hotărîri pe care le-au și pus în practică. Astfel, la inițiativa organizației de partid din Școala medie „Bolyai Farkas” cele patru școli medii au organizat reuniuni cu program artistic avînd ca temă: „Împreună trăim, împreună construim”. Acestea au constituit prilejuri de minunată manifestare a prieteniei sincere, frățești, tovarășești dintre elevii romini și maghiari. Școala medie nr. 4 și Școala medie „Unirea” au organizat serbări comune, în care au fost prezentate dansuri, cîntece populare rominești și maghiare. La festivitatea în care a fost atribuit numele școlii medii „Unirea” cu ocazia Centenarului Unirii Țărilor Romine, școlile medii cu limba de predare maghiară au avut mai multe puncte în programul serbării și au luat parte la reuniunea tovarășească ce s-a organizat. Școala medie nr. 4 și Școala medie „Unirea” au organizat un cor comun, care cîntă cîntece populare în limbile romină și maghiară. Copiii de la ambele unități au executat cusături pe motive populare rominești și maghiare, cu care au împodobit sălile de clasă.

La Școala medie „Bolyai Farkas” se găsesc la loc de cinste și fotografiile elevilor fruntași de la Școala medie „Papiu Ilarian”. Difuzoarele celor două unități își informează ascultătorii despre realizările în muncă ale colectivelor de elevi din ambele școli.

S-au organizat în comun concursuri „Drumetiilor veseli” precum și un concurs de recitări din poezia nouă în limba romină și în limba maghiară, pe tema „Se construiește o lume nouă”. Au avut loc audii muzicale în comun din cele mai frumoase creații din anii noștri liberi.

O legătură vie s-a stabilit și între organizațiile U.T.M. care, sub îndrumarea organizațiilor de partid, au inițiat schimburi de experiență privind viața de organizație și sprijinul pe care utemiștii îl pot da școlii pentru ridicarea nivelului general la învățătură. Grupe de elevi și utemiști din școlile cu limbile de predare romină și maghiară au asistat reciproc la lecții, au schimbat păreri despre metodele de muncă în organizație, s-au interesat de condițiile în care învață etc.

Cimentarea frăției dintre copiii romini și maghiari se realizează în cele patru școli medii din Tg. Mureș și prin participarea lor împreună la munca de folos obștesc. Cu multă dragoste au lucrat alături tinerii romini și maghiari la repararea și amenajarea fabricii de cărămidă din Tg. Mureș — Fabrica tineretului, cum mai este numită — în care, în aceleași brigăzi, elevii au lucrat la fabricarea cărămidilor pentru construcția Casei tineretului.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au scos la iveală și alte realizări frumoase privind educarea copiilor în spiritul frăției, în spiritul dragostei față de patria socialistă, R.P.R. Cu viu interes au fost urmărite intervențiile pedagogilor care au vorbit despre rezultatele deosebite obținute în această direcție de școlile comune care au secții atît cu limba de predare romină cît și maghiară. Tov. Fr. Török, director al unei asemenea unități, a informat pe ascultători, de pildă, despre buna pregătire la limba romină a copiilor maghiari din școala Aceasta s-a vădit cu prisosință cu ocazia concursului de admitere în clasa a VIII-a în care elevii Școlii de 7 ani nr. 2 s-au evidențiat pentru felul în care au reușit să-și însușească limba romină. El a relevat prin exemple luate din viața școlii pe care o conduce cum prietenia dintre copiii romini și maghiari, cimentată în anii de școală, nu se stinge după absolvirea învățămîntului elementar.

Îndrumate de către organizațiile de partid, colectivele pedagogice din școlile din Regiunea Autonomă Maghiară se străduiesc să creeze noi posibilități ca elevii, fără deosebire de naționalitate, să se poată întîlni cît mai des în muncă, în activitățile culturale, sportive și obștesc, la odihnă. În felul acesta copiii se vor cunoaște mai bine, se vor împrieteni, se vor înfrăți,

DIONISIE SARKANY

Instructor al Comitetului regional de partid R.A.M.

Răsfoind cataloagele

Odată cu încheierea anului școlar cataloagele s-au închis. Degetele grăbite sau domoale, calme sau emoționate care le-au răsfoit timp de opt luni nu le mai întorc acum filele. Curind, aceste cataloage își vor lua locul în arhivă, înscrind pagina unui nou an în istoria fiecărei școli.

V-ați gândit la câte probleme pot da răspuns, cât de bogate în semnificații sînt aceste documente școlare? Dacă ne apropiem cu mai multă atenție de cataloage și încercăm să descifrăm tainele ce le ascund, putem afla, din însemnările lapidare înscrise pe file, un lucru deosebit de prețios: cum crește an de an dragostea de învățatură a elevilor.

Iată, să răsfoim de pildă cataloagele Școlii medii „Nikos Beloiannis” din Timișoara. Desprindem o primă constatare care ne umple de bucurie: în zece din clasele V—XI nu există nici un repetent. Un mic calcul cu creionul în mină ne duce și la alte concluzii interesante. În decursul anului școlar a crescut de la trimestru la trimestru procentul elevilor promoși (trimestrul I — 80 la sută, trimestrul II — 88 la sută, trimestrul III — 95 la sută).

Răsfoind și cataloagele altor școli ne dăm seama că existența unor clase fără nici un corijent sau repetent nu mai constituie un fenomen izolat. Această dovadă creșterea generală a seriozității în studiu a elevilor din școlile noastre, rodnică activitate desfășurată de întregul colectiv al cadrelor didactice din școlile fruntașe pentru lărgirea permanentă a orizontului științific și cultural al tinerei generații. Clieva din nenumăratele exemple în această privință pe care le-am descoperit cercetind unele cataloage: clasele a VI-a „A” și a VI-a „B” de la Școala de 7 ani nr. 120 din București n-au avut nici un corijent sau repetent la finele anului școlar 1958/59; catalogul clasei a XI-a de la Școala medie nr. 3 din orașul Tr. Severin ne dezvăluie de asemenea același lucru.

Am stăruit mai mult asupra acestei clase aruncînd o privire retrospectivă prin cataloagele anilor anteriori. Și am descoperit un fapt care merită menționat. Cei care au absolvit anul acesta clasa a XI-a sînt împreună, în același număr încă din clasa a VIII-a. Pe parcursul celor patru ani de

studii nici unul dintre elevi nu a rămas repetent.

Analiza rezultatelor la învățatură obținute în școlile din orașul Cluj, analiză efectuată prin prisma mediilor înscrise în cataloage, ne indică un procentaj ridicat de elevi promoși, în special la clasele I—IV—96 la sută promoși și la V—VII — 91 la sută elevi promoși. Sînt școli în orașul Cluj care au un procent de 100 la sută elevi promoși la clasele I—IV (școlile elementare nr. 1, 2, 15, 17, 19); alte școli au un procent de promoși de 99 la sută (școlile de 7 ani nr. 10, 23 și 25).

Față de anul școlar precedent se constată în total la școlile din orașul Cluj o creștere a procentului de elevi promoși de 10 la sută. Numeroase școli medii din orașul Cluj au obținut de asemenea procente ridicate de elevi promoși. Astfel Școala medie nr. 3 a avut 92 la sută elevi promoși, iar școlile medii „Gh. Barițiu” și „Emil Racoviță” au avut 90 pînă la 91 la sută promoși. În general, la clasele VIII—XI procentul de elevi promoși a crescut în acest an școlar față de anul școlar 1957/58 cu 13,6 la sută.

Cercetînd cataloagele anului școlar care s-a încheiat, constatăm rezultatele deosebit de pozitive la învățatură obținute de fiii de muncitori. În majoritatea școlilor aceștia au absolvit clasele cu medii bune în procent de 90—95 la sută, iar la unele școli chiar peste 95 la sută. Aceasta dovedește perseverența în studiu a viitorului schimb al clasei noastre muncitoare și, de asemenea, grija și dragostea permanentă cu care-i înconjoară și-i îndrumă profesorii și învățătorii.

Se îmbunătățesc notele elevilor pentru că se îmbunătățește predarea. Crește interesul elevilor pentru lecții pentru că acestea sînt mai legate de viață, de actualitate, capătă un caracter științific, educativ mai înalt.

Datele și procentele spicuite din răsfoirea cataloagelor sînt exemple grăitoare care ne dovedesc strădanja permanentă a oamenilor școlii noastre noi de a ridica pe o treaptă mereu mai înaltă nivelul învățămîntului, seriozitatea cu care tinăra generație — nădejdea și viitorul statului — se pregătește pentru a duce mai departe cu destoinicie opera de construire a socialismului.

I. LUPU

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE nr. 4 pe anul 1959

În cuprins:

• • • Mișcarea pedagogică din țara noastră la un deceniu și jumătate de la eliberarea patriei.

A. Manolache: Dezvoltarea învățămîntului nostru la cei 15 ani de la eliberarea patriei.

N. Șipos: Congresul învățătorilor, moment important în dezvoltarea învățămîntului nostru.

P. Drăgoiescu: Atitudinea nouă față de muncă, factor de bază în educarea omului de tip nou.

I. Demeter: Învățămîntul și cultura naționalităților conlocuitoare din R.P.R., aplicare consecventă a învățămîntului marxist-leninist de către P.M.R.

V. Mîșcu și F. Dames: Dezvoltarea învățămîntului profesional și tehnic din țara noastră, strîns legat de nevoile economiei naționale.

I. Borca și C. Popescu: Pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice devotate poporului muncitor.

M. Vișan: O nouă și importantă formă a legăturii dintre învățămînt și producția agricolă.

I. Șerdeanu: Buna organizare a lecțiilor de lucru manual, mijloc important în educarea la elevi a interesului pentru muncă.

Gh. Vlănoiu: Legarea învățămîntului teoretic de instruirea practică în școlile de măști chimisti.

N. Tălpășeanu: Rolul cabinetelor școlare în legarea teoriei de practică.

G. Morega: Educația comunistă a elevilor, preocupare centrală în constituirile cadrelor didactice.

Tribuna „Lecturilor pedagogice”. Critică și bibliografie.

Pregătiri pentru noul an școlar

Prin contribuție voluntară

Locuitorii satului Lapadnița, raionul Teleajen, au hotărît într-una din adunările populare ca în locul vechiului local de școală să ridice unul nou, care să fie dat în folosință la începutul acestui an școlar.

Lucrările pentru ridicarea noului local sînt în toi. Materialul necesar a fost procurat prin contribuție voluntară, iar transportul a fost asigurat de săteni cu mijloace proprii.

La munca voluntară pentru ridicarea școlii participă locuitorii comunei, cadrele didactice și elevii.

Condiții cit mai bune de învățatură

În întreg raionul Tirgu Neamț se fac intense pregătiri pentru deschiderea în cele mai bune condiții a noului an școlar. Datorită măsurilor luate de comitetul executiv al sfatului popular raional și contribuției voluntare a colectivităților și țărănilor muncitori, școlile din acest raion vor fi în măsură să primească în anul școlar 1959/60 un număr sporit de elevi. Astfel, au fost construite locurile noi de școală în comunele Lunca, Ocea și Pănurești. La Școala de 7 ani din comuna Păstrăveni au fost date în folosință două noi săli de clasă.

În cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascismului și țărănilor muncitori din satul Crăcăoani vor da în folosință al doilea local de școală din acest sat, iar cei din Țibucanii de Sus vor termina trei săli

noi de clasă pentru școala de 7 ani.

În majoritatea satelor localurile de școală au fost reparate radical, în așa fel ca școlarii să se poată bucura de condiții de învățatură superioare celor din anii trecuți. Secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional a procurat și a livrat școlilor mobilier și material didactic în valoare de aproape 300.000 lei.

Toate aceste măsuri dovedesc că în raionul Tg. Neamț au fost asigurate pentru noul an școlar condiții din cele mai bune pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ.

Cu 45 de zile înainte de termen

Școala nr. 3 din Oravița a fost pregătită pentru începerea noului an școlar cu 45 de zile înainte de termen.

Prin grija sfatului popular al orașului și prin contribuția voluntară a părinților s-au efectuat lucrările de zugrăvire interioară și exterioară a întregului local, au fost vopsite ușile și ferestrele. Sălile de clasă au fost frumos pavoazate. Alături de cadrele didactice, părinții elevilor au dat un ajutor însemnat la repararea mobilierului școlar realizînd astfel economii de aproape 1000 lei.

În curtea școlii se află depozitată încă din luna iunie întreaga cantitate de lemne necesară pentru iarnă.

Cadrele didactice lucrează în prezent la sortarea materialelor didactice pe obiecte de învățămînt și pe lecții, după care aceste materiale vor fi numerotate, inventariate și așezate în dispozitive deja confecționate, de unde vor putea fi găsite și folosite cu ușurință.

Spartachiada pionierilor și elevilor

Impodobit sărbătorește Stadionul Tineretului din Capitală precum și numeroase alte baze sportive găzduiesc zilele acestea prima întrecere finală pe țară a Spartachiadei pionierilor și școliarilor, grandioasă manifestare sportivă desfășurată în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei.

La nouă discipline sportive — atletism, handbal, oină, volei, gimnastică, natație, aeromodellism, șah și fotbal — se întrec peste 1500 de băieți și fete, cei mai buni sportivi din rîndul celor 800.000 de pionieri și școlari care au luat parte la primele etape ale Spartachiadei. Sînt aici prezenți, dornici să obțină cele mai bune rezultate în concurs, pionieri și școlari din regiunile Ploiești, Stalin, Suceava și Timișoara, unde Spartachiada a antrenat peste 50.000 de participanți, adică cea mai mare parte din elevii școlilor din aceste regiuni.

Spartachiada a constituit o impresionantă acțiune cu caracter educativ, în cadrul căreia au fost organizate excursii, vizite în întreprinderi, gospodării agricole de stat și colective, întâlniri cu muncitorii fruntași, cu maeștri ai sportului etc. Spartachiada a dat de asemenea prilej pionierilor și școliarilor să lege noi și trainice prietenii cu colegii lor din toate colțurile țării.

Primele rezultate sportive ale întrecerilor din cadrul Spartachiadei demonstrează nivelul înalt pe care l-au atins, în practicarea diferitelor discipline, micii participanți, viitorii sportivi fruntași.

CONCURSURI pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC din Timișoara anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) ASISTENT — VII/6, disciplina Tractoare, mecanizare și rezistența materialelor. 2) ASISTENT — VII/9, disciplina Fizică și meteorologie. 3) ASISTENT — X/12, disciplina Bovine-ecvine. 4) ȘEF LABORATOR — V/11, disciplina Fitotehnie. 5) ȘEF LABORATOR — VIII/12, disciplina Agrochimie și tehnologia produselor vegetale. 6) ȘEF LABORATOR — IX/12, disciplina Zoologie. 7) PREPARATOR PRINCIPAL — VIII/13, disciplina Chimia organică, anorganică și biologică.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la data apariției prezentului anunț, la Rectoratul Institutului, următoarele acte: Copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului de producție; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic din Timișoara, Piața Unirii nr. 1 A, după două luni de la apariția prezentului anunț și se va desfășura conform prevederilor art. 48 și 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la Rectoratul Institutului, telef. 49.53.

★
INSTITUTUL AGRONOMIC „N. BALCESCU” din București anunță

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Preparat (II/11) — Agricultură generală; 2) Șef de laborator (IV/13) — Fitotehnie; 3) Șef de laborator (VII/12) — Tractoare, mașini agricole și unelte pentru agricultură; 4) Preparat principal (VII/13) — Tractoare, mașini agricole și unelte pentru agricultură; 5) Preparat principal (VIII/30) — Alimentația animalelor domestice; 6) Asistent (X/23) — Evidență contabilă și analiza activității economice; 7) Preparat (X/28) — Organizarea întreprinderilor agricole socialiste; 8) Asistent (XI/13) — Disciplina de practică agricolă; 9) Asistent (XI/16) — Disciplina de practică agricolă; 10) Asistent (XIV/4) — Limba engleză; 11) Preparat principal (XVI/16) — Botanica; 12) Asistent (XVII/17) — Chimie biologică; 13) Șef de laborator (XVII/21) — Chimie anorganică; 14) Preparat principal (XVII/25) — Chimie organică și biologică; 15) Preparat (XVII/27) — Tehnologie produselor vegetale; 16) Preparat principal (XVIII/12) — Legumicultură; 17) Preparat principal (XIX/10) — Pomologie; 18) Preparat (XIX/11) — Pomologie; 19) Asistent (XXI/7) — Anatomie comparată; 20) Asistent (XXI/8) — Anatomie comparată; 21) Asistent (XXI/9) — Anatomie comparată; 22) Asistent (XXI/10) — Anatomie comparată; 23) Asistent (XXII/5) — Fiziologie animală; 24) Asistent (XXII/12) — Anatomie și fiziologie animală; 25) Șef de laborator (XXII/6) — Fiziologie animală; 26) Șef de laborator (XXII/9) — Fiziologie animală; 27) Șef de laborator (XXII/13) — Anatomie și fiziologie animală; 28) Preparat principal (XXII/19) — Fiziologie animală; 29) Asistent (XXIII/8) — Patologia și clinica bolilor contagioase; 30) Asistent (XXIII/21) — Patologia și

clinica bolilor parazitare; 31) Preparat (XXIII/15) — Microbiologie și imunologie; 32) Asistent (XXIV/5) — Expertiză sanitar-veterinară; 33) Asistent (XXIV/12) — Patologia și clinica bolilor interne; 34) Asistent (XXIV/16) — Semiologie și Roentgenologie; 35) Asistent (XXV/11) — Patologia și clinica bolilor chirurgicale; 36) Asistent (XXV/13) — Medicină operatoare și podologie; 37) Asistent (XXV/16) — Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală; 38) Asistent (XXV/17) — Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală; 39) Șef de laborator (XXV/20) — Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la Rectoratul Institutului, următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului de producție în sensul pct. 5 din H.C.M. nr. 1003/1957; memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografie.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic „N. Balcescu” din București, B-dul Mărăștii nr. 59, după două luni de la apariția prezentului anunț și se va desfășura conform prevederilor articolelor 48 și 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 la Rectoratul Institutului.

Prestigiul internațional

Cronică

În trecut România era considerată „la plus jolite de toutes les colonies”. Energia creatoare a poporului, imensele sale bogății, erau aservite de către burghezie și moșierime imperialismului internațional. La 23 August 1944, o dată cu înlăturarea jugului fascist, s-a pus capăt pentru totdeauna acestei situații.

În cei 15 ani care au trecut de la eliberare statul nostru democrat-popular s-a dezvoltat continuu, a cucerit rind pe rind succese uriașe în construcția socialistă, a devenit un stat puternic și liber, stăpîn pe soarta sa. Astăzi, patria noastră, care promovează cu consecvență o poliitică de pace și colaborare internațională, se bucură de un mare prestigiu pe plan internațional. Industria arta și cultura țării noastre s-au făcut cunoscute pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale pămîntului.

Republica Populară Română a întărit și dezvoltat relațiile de prietenie și întruajutorare între țările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Poporul sovietic ne-a acordat un ajutor trăsesc și dezințesat în toate domeniile de activitate.

A simțit din plin acest sprijin și învățămîntul nostru. În înlăptuirea reformei învățămîntului din 1948, care a dezvoltat și a dus mai departe tradițiile progresiste ale învățămîntului nostru, partidul și guvernul s-au călăuzit după experiența P.C.U.S. și a Statului Sovietic în domeniul organizării învățămîntului socialist. O dată cu îndrumarea permanentă pe care a dat-o școlii Partidul Muncitoresc Român, o dată cu însușirea științei marxist-leniniste, studierea experienței sovietice a ajutat caștelor didactice din țara noastră să ridice necontenit nivelul muncii lor, să înlăptuieșcă tot mai bine sarcinile nobile ale instruirii și educării tineretului.

Sprijinul trăsesc sovietic în domeniul învățămîntului a îmbrăcat forme nenumărate. El s-a concretizat în bogata literatură pedagogică studiată de pedagogii noștri, literatură care ne-a ajutat în întocmirea manualelor și programelor de învățămînt cu un conținut nou, materialist-științific, în miliele de studenți romîni care au studiat și studiază în institutele sovietice și în numeroase alte forme.

Continuînd să învețe din experiența școlii și pedagogiei sovietice, învățămîntul nostru se dezvoltă mai departe pe baza principului educației prin muncă și pentru muncă, asigurînd o tot mai bună înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice, strîns legate de viață.

Numeroase delegații de pedagogi, de conducători ai organelor de învățămînt și de specialiști au vizitat Uniunea Sovietică, au cunoscut îndeaproape munca școlilor și a pedagogilor ei. De asemenea, numeroase delegații sovietice au vizitat țara noastră și s-au interesat de realizările noastre.

Înapoiîndu-se din Uniunea Sovietică, tov. Anghel Manolache, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducătorul uneia dintre delegațiile care au vizitat recent țara prietenă, sublinia în-

tr-un articol: „Drumul dezvoltării învățămîntului sovietic, experiența școlii și a pedagogilor din marea țară vecină și prietenă constituie o pildă vie, un izvor de învățămînt pentru școala și pedagogii din țara noastră”.

„Am învățat multe de la prietenii noștri sovietici, ne vom îmbogăți mult munca în urma ajutorului pe care l-am primit de la ei” — scria tov. Constantin Nuțu, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice la întoarcerea dintr-o călătorie la Moscova și Leningrad. „La prietenia pe care am legat-o cu oamenii sovietici va rămîne pentru noi, întotdeauna, un bun de cel mai mare preț”, spunea tov. Nuțu în încheierea articolului său.

Un larg schimb de experiență în domeniul învățămîntului s-a statornicit și între țara noastră și celelalte țări surori de democrație populară. Delegații romînești au vizitat R.P. Chineză, R.D. Germană, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă. De asemenea, pe noi ne-au vizitat în ultimul timp delegații din R.P. Chineză, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. P. Albania și alte țări.

Membri ai Organizației Națiunilor Unite și a tuturor organismelor acestora, Republica Populară Română participă activ la viața internațională, militînd pentru pace, coexistență pașnică și progres social. Delegațiile țării noastre au adus o însemnată contribuție la numeroasele întruniri și conferințe internaționale la care au participat.

Raportul delegației romine prezentat la ultima Conferință internațională a învățămîntului public, bunăoară, organizată la Geneva sub auspiciile Biroului internațional al educației, a fost primit cu mult interes de delegații celor 74 de țări participante la conferință. Numeroase delegații s-au interesat de unele probleme ridicate în raport. Așa, de pildă, delegația Statelor Unite s-a interesat de problema controlului medical al sănătății și de educația fizică a elevilor și studenților din R.P. Romînă, delegația Canadei s-a arătat interesată de organizarea învățămîntului tehnic din țara noastră.

Un fapt semnificativ pentru prestigiul țării noastre este și alegerea conducătorului delegației romine, tov. prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, ca vicepreședinte al Consiliului Biroului Internațional de Educație.

Numeroase legături între pedagogii din țara noastră și pedagogii de peste hotare s-au creat pe linie de sindicat. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R. este membru al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt, militînd în cadrul acestora pentru progresul școlii și democratizarea învățămîntului. Țara noastră este reprezentată în Comitetul administrativ F.I.S.E. de tov. I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C. La recenta sesiune a Comitetului administrativ F.I.S.E., care a avut loc la Sofia, mai mulți reprezentanți ai sindicatelor din alte țări s-au interesat îndeaproape de organizarea sistemului de învățămînt din țara noastră.

De o apreciere unanimă s-au bucu-

rat de asemenea și intervențiile valoroase făcute de delegațiile romine care au participat în vara aceasta la Seminarul internațional pentru învățămîntul preșcolar de la Moscova sau la întîlnirea tinerilor învățători din cadrul Festivalului de la Viena — pentru a cita numai pe cele mai recente.

Și odinioară veneau vizitatori în țara noastră, veneau unii cu aere de stăpîni, iar alții din curiozitatea iscată de peisajul rustic, patriarhal al așezărilor de aici, al munșilor, dealurilor și cîmpurilor noastre. Veneau și vedeau mizeria și înapoierea economică și culturală.

Astăzi, oaspeții de peste hotare vîd în Republica Populară Romînă bogății și frumuseți ce aparțin poporului muncitor, vîd o țară nouă, înfloritoare, puternică și liberă, iau cunoștință de o economie în plină dezvoltare și cultură înaintată. Tot mai mulți oameni ai școlii din diferite țări, de diferite convingeri politice, doresc să viziteze țara noastră, să ia contact cu pedagogii romîni.

În toamna trecută printre mulți alți oaspeți, ne-a vizitat țara și Gerald Read, secretar al Societății de educație comparată pentru sprijinirea studiului comparativ și internațional al educației din S.U.A. Cu prilejul unei întîlniri cu pedagogii din Capitală, după ce și-a exprimat admirația față de cele văzute la noi, Read a spus: „Devotamentul pedagogilor romîni, dragostea pentru copii sînt lucruri deosebite din care noi avem de învățat”.

De curînd ne-a vizitat țara academicianul grec Spiros Melas. Întors în Grecia, el a publicat un ciclu de articole despre țara noastră în ziarul „Eleftheria”. Iată ce scria într-unul din ele: „Pentru universități și școli tehnice superioare unde învață copiii de muncitori, statul cheltuiește sume uriașe. Fiecare institut își are clădirea sa proprie, împunătoare și toate dispun de mari laboratoare de specialitate înzestrate cu instrumente moderne, aparate de studii și cercetări. Institutele de medicină, de chimie, de farmacie, de fizică etc. dispun separat de clădiri mai mari decît clădirea Universității din Atena, precum și de laboratoare și instalații demne de invidiat”.

Din îndepărtata Birmanie ne-a vizitat dl. U Ba Chiau, ministrul Culturii, care și-a exprimat dorința de a vedea lărgindu-se tot mai mult legăturile între Birmania și România în domeniul învățămîntului. Expozițiile romînești prezentînd realizările din învățămînt organizate la Cairo și Geneva au fost apreciate unanim. Un număr din ce în ce mai mare de reprezentanți ai învățămîntului nostru sînt invitați să participe la congrese, conferințe și seminarii internaționale.

Toate acestea, ca și toate măreșele realizări de care ne bucurăm azi, au fost posibile numai după 23 August 1944 datorită luptei duse de poporul muncitor, sub înțeleapta conducere a Partidului Muncitoresc Român, care a făurit o țară nouă, socialistă, puternică și liberă.

MIRCEA IONEL

1958

IANUARIE.

— La invitația C.C. al S.M.I.C. sosește în țară profesorul chilian Cesar Godoy Urrutia, vicepreședinte al F.I.S.E.

FEBRUARIE

— Ne vizitează țara o delegație de cadre didactice din învățămîntul superior, de cultură generală, profesională și tehnică din R. P. Bulgaria.

MARTIE

— La 15 martie s-a deschis la Cairo o expoziție de material didactic organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și IRRCS în colaborare cu Ministerul Învățămîntului al Republicii Arabe Unite.

APRILIE

— Între 8 și 19 aprilie are loc la Paris Conferința europeană asupra programelor din învățămîntul de cultură generală. Delegația romînă condusă de tov. Petre Drăgoiescu, participă activ la discuții.

MAI

— Ne vizitează țara o delegație a C.C. al Sindicatului Muncitorilor de Învățămînt, Școlii Superioare și Institutii Științifice din U.R.S.S., condusă de Iakov Terentievici Parșeniuk.

IULIE

— La Geneva are loc a 21-a Conferință internațională pentru problemele învățămîntului. Tov. Ștefan Bălan este ales vicepreședinte al conferinței.

OCTOMBRIE

— O delegație de lucrători din școlile rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică vizitează școlile profesionale, tehnice și de meserii din Capitală și din țară.

NOIEMBRIE

— În cadrul acordului de colaborare culturală, tehnică și științifică dintre R.P.R. și Uniunea Sovietică o delegație condusă de tov. V. Mișcu, consilier în M.I.C., întreprinde o călătorie de studii în Uniunea Sovietică.

1959

IANUARIE

— O delegație a Ministerului Învățămîntului din R.P. Chineză, condusă de tov. Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al ministrului Învățămîntului din China, ne vizitează țara în cadrul unui schimb de experiență în domeniul învățămîntului superior și de cultură generală.

— La 17 ianuarie Pablo Levin, fost student al Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, a conferențiat în sala „Fray Mahat” din Buenos Aires despre viața studenților din R.P.R. Vorbitoarea a subliniat, citind fapte și date concrete, condițiile deosebite create pentru ca învățămîntul să se desfășoare la un nivel cit mai înalt.

MARTIE

— La Shizuoka, în Japonia, s-a deschis o expoziție de desene executate de elevi din Republica Populară Romînă.

IUNIE

— Timp de 21 de zile o delegație a Ministerului Învățămîntului și Culturii a făcut un schimb de experiență în Republica Democrată Germană.

— Ne vizitează țara Mohamed Suleiman, președintele Sindicatului educatorilor din Sudan.

— O delegație a Ministerului Învățămîntului și Culturii, vizitează timp de 3 săptămîni unități de învățămînt din Uniunea Sovietică și se interesează de organizarea învățămîntului sovietic.

IULIE

— Are loc la Geneva Conferința internațională pentru învățămîntul public, la care participă și țara noastră.

AUGUST

— Zilele acestea este oaspeț al țării noastre Hossia Heikki, ministrul Instrucțiunii publice din Finlanda.

Casa Științei, mareș edificiu cultural ridicat în Capitala patriei în anii regimului democrat-popular, stîrneșe admirația tuturor delegațiilor străine care ne vizitează țara.